
na svoji ZEMLJI

revija stanovalcev Študentskega doma Ljubljana

v kotu

ZAPOSILJIVOST
MLADIH

dom s(m)o ljudje

INTERVJU Z IZTOKOM MELANŠKOM,
BASISTOM SKUPINE TABU

v svet

VALENCIJA

november 2014

UŽIVAJ ZA ZDAJ IN MISLI NAPREJ!

Revija stanovalcev Študentskega doma Ljubljana.
NA SVOJI ZEMLJI.
Številka 14.03. November 2014.

ODGOVORNA UREDNICA: Vida Božičko.

NOVINARJI: Lea Dvoršak, Nina Jazbec, Enja Zagoršek,
Nastja Cinzia Hrobat, Nina Radman, Vida Božičko, Uroš
Kotnik, Anja Brus, Ana Bavčar, Lucija Zorko, Julija Opeka,
Katja Humar, Matevž Poljinar.

LEKTORICA: Mija Bon.

FOTOGRAFIJA NASLOVNICE: Marko Vitas.

OBLIKOVANJE: Katja Božičko.

NASLOV UREDNIŠTVA: Študentski svet stanovalcev –
Na svoji zemlji, Dom 3, Cesta 27. aprila 31, 1000 Ljubljana.

IZDAJATELJ: Študentski svet stanovalcev Študentskega
doma Ljubljana.

ELEKTRONSKA POŠTA: info@ssvet.si

TISK: Fotoprospekt d. o. o.

NAKLADA: 2500 izvodov.

Čas študija je čas za učenje, nove prijatelje, zabave in ne nazadnje tudi čas za nabiranje najrazličnejših življenjskih izkušenj. Če se te tičejo področja našega študija, še toliko bolje. Pa je res tako? Je res najboljša naložba prostovoljno sodelovanje v organizacijah ali je bolje stopiti za gostilniški šank in zaslužiti »hiter« denar?

V tokratni rubriki V KOTU smo se spraševali, kaj so prednosti obštudijskih dejavnosti, zakaj in če sploh je dobro napolniti svoj življenjepis in kaj se zgodi z mladimi ob prehodu na trg dela, ko izstopijo iz lagodnega študentskega življenja.

V tokratni rubriki DOM S(M)O LJUDJE predstavljamo študente invalide, ki bivajo v Domu 5 v Rožni dolini, na intervju pa smo povabili Iztoka Melanška, basista skupine Tabu. V rubriko ZA VRATI smo postavili 10 top predmetov, ki so obvezni v vsaki študentski sobi, na straneh pod rubriko ŠTUDENTSKE NOVICE pa lahko preberete vse pomembne informacije o prenovi internetnega omrežja v zavodu Študentski dom Ljubljana, o prebivanju živali v študentski sobi in o prenovi študentskih domov v Mestnem logu. V reviji lahko tokrat najdete tudi rubriko FESTIVALSKO, kjer so študentje povzeli svoje vtise iz nekaterih poletnih festivalov. Da pa je bilo poletje res pestro dokazuje tudi rubrika V SVET, kjer lahko preberete potopis iz Združenih Arabskih Emiratov in Valencije. Tudi tokrat nismo pozabili na tuje študente, ki lahko v rubriki INTERNATIONAL CORNER najdejo osnovne napotke za življenje v Sloveniji, v rubriki RAZMIŠLJAMO pa so strnjena razmišljanja dveh študentov.

»Uživajte, dokler ste študentje,« večkrat slišimo. Pa ne gre le za to. Potrebno je tudi kaj narediti, se izkazati, dokazati ... Ker smo le eni izmed mnogih potencialnih kandidatov za službo in lahko eni od tistih, ki bodo kljub visoki izobrazbi premalo kompetentni za določene delodajalca. Čeprav se včasih zdi, da bomo na koncu le številke, je še vedno lepo verjeti, da poln življenjepis ni le oda samemu sebi.

VIDA BOŽIČKO,
UREDNICA REVIJE NA SVOJI ZEMLJI
wida.bozicko@gmail.com

DRAGA ŠTUDENTKA, DRAGI ŠTUDENT!

KAZALO

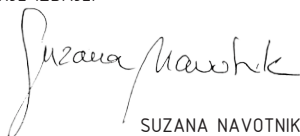
Speč se je začelo novo študijsko leto, nov začetek za vse nas. Pred nami je čas za nove priložnosti in nagajivosti ter nova znanja in spoznanja. Kot ste najbrž že ugotovili, se je Miha Luzar poslovil z mesta predstavnika Študentskega sveta stanovalcev, in zamenjala sem ga jaz, Suzana Navotnik. Kot nova predstavnica Študentskega sveta vam bom dokazala, da je tudi nežna ženska roka še kako primerna za delovanje v dobro vseh študentov.

Dovolite mi, da se Mihu iz dna srca zahvalim za vse, kar je naredil za študente v času svojega predsedovanja. Miha, hvala ti za dobre temelje, na katerih bom lahko naprej gradila. Dober vzor si mi. Obljubljam ti, da bo moj cilj delati tako dobro, kot si delal ti. Hvala ti za vse, kar si naredil za nas.

In kaj bi rada položila na srce vam, dragi študentski sotrpini? Življenje v študentskem domu nas uči združevati študijske obveznosti z družabnim življenjem. Ne zanemarjajte niti enega niti drugega pola, med obema vzpostavite primerno ravnovesje. Nihče ne pravi, da je lahko, je pa vsekakor vredno. Poskrbite, da se boste med ostalimi študenti počutili dobro, in potrudite se, da se bodo dobro počutili tudi oni. Pomagajte ostalim in sodelujte z njimi. Bodite strpni.

Tako novincem kot starim mačkom študentskega življenja želim čim uspešnejše mesece novega študijskega leta. Naj bodo polni modrosti, novih spoznanj in druženj. V tem času boste stkali najboljša prijateljstva, ki bodo ob primernem negovanju ostala za vedno. Zato si vzemite čas zase in za svoje prijatelje. Uveljavite vse ugodnosti, ki vam jih ponuja študentsko življenje. Maksimalno izkoristite vsak trenutek vsakega dne, da se boste lahko v starosti spominjali svojih študentskih let kot najboljših let in vam bo ob tem usta krasil širok nasmeh.

LEP POZDRAV DO NASLEDNJE IZDAJE.

SUZANA NAVOTNIK,
PRESEDNICA ŠTUDENTSKEGA SVETA STANOVALCEV
suzana.navotnik@ssvets.si

V KOTU	
Zaposljivost mladih	4
Težave svežih diplomantov na trgu dela	6
Intervju s Tjašo Božič, študentko, ki ni samo to	8
Študijska praksa	10
(Ne)plačevanje študijskih praks	11
DOM S(M)O LJUDJE	
Portret študentov invalidov iz Doma 5	12
Intervju z Iztokom Melanškom, basistom skupine Tabu	14
ZA VRATI	
Stvari brez katerih v študentskem domu ne gre	16
ŠTUDENTSKE NOVICE	
Vodstvo Študentskega sveta stanovalcev	18
Intervju z Adrijanom Bradaschio, glavnim administratorjem zavoda Študentski dom Ljubljana	20
Bivanje živali v študentskem domu po domskem redu ni dovoljeno, možno je dobiti soglasje uprave	22
Obnova študentskih domov v Mestnem logu	23
FESTIVALSKO	
KKŠ Summer fest	24
Schengenfest	25
Punk Rock Holiday	26
V SVET	
Združeni Arabski Emirati	28
Valencija	30
INTERNATIONAL CORNER	
Welcome to Ljubljana	32
Three hundred fuzzy bears	33
What foreign students think about Slovenia	33
RAZMIŠLJAMO	
Znanci in neznanci	34
»Nagnusen« spol	35

Zaposljivost mladih

NE IŠČITE SAMO NA ZAVODU IN UNOVČITE TUDI NEFORMALNA ZNANJA

PRIPRAVILA: LEA DVORŠAK

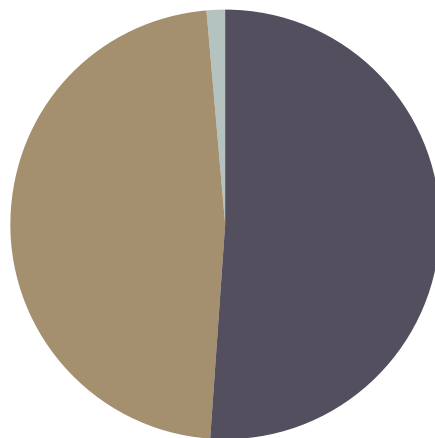
INFOGRAFIKA: LEA DVORŠAK

Vprašanje, kje se bodo zaposlili po koncu študija, postaja za mlade vse bolj pereče. Delovnih mest je za določene poklice vse manj, postaja pa tudi skoraj normalno, da po diplomi mladi najprej nekaj mesecev preživijo s pomočjo socialne podpore, medtem ko na Zavodu za zaposlovanje mrzlično iščejo službo. Toda kako slabo je v resnici stanje in kaj čaka po diplomi tiste, ki so ali bodo letos zaključili študij?

Na Zavodu za zaposlovanje Slovenije (kasneje Zavod) vodijo redno evidenco o svojih iskalcih in s pomočjo statistike poskušajo predvideti tudi nekatere trende in spremembe na slovenskem delovnem trgu.

Med mlade iskalce zaposlitve štejejo tiste, ki so stari do 29 let, in med takšnimi je na Zavodu do konca julija letos bilo prijavljenih za odtenek manj kot 6000 visoko izobraženih, torej tistih z diplomom, magistrskim ali doktoratom. Za primerjavo števil, na največji slovenski univerzi, Univerzi v Ljubljani, po podatkih njihovega kariernega centra vsako leto diplomira okoli 9000 študentov. Čeprav so delodajalci v prvih sedmih mesecih letošnjega leta na Zavodu razpisali kar 50.149 prostih delovnih mest, je bilo tistih, na katerih so želeli zaposliti strokovnjake z visokošolsko izobrazbo le 7.811. Vendar na Zavodu za zaposlovanje opozarjajo, da je v resnici prostih delovnih mest več. »Potrebno je upoštevati, da Zavod od aprila lani nima več pregleda nad vsemi prostimi delovnimi mesti, saj delodajalci iz zasebnega sektorja niso več obvezani objaviti prostega delovnega mesta na Zavodu.« Za študente je ta informacija pomembna, ker sporoča, da ni dovolj, če službo iščete samo s pomočjo Zavoda za zaposlovanje, in vas potolaži, če na zavodu nikakor ne morete najti nič ustreznega zase. Služb je v resnici več – kontaktirajte manjša podjetja preko spleta, pišite jim in jih spremljajte na socialnih omrežjih.

RAVEN IZOBRAZBE registriranih brezposelnih oseb z visokošolsko izobrazbo do vključno 29 let, stanje 31. 7. 2014:

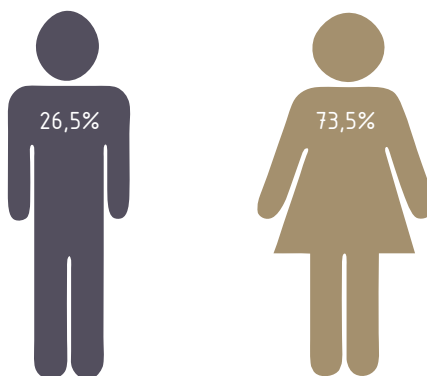
- Dokončana 3. stopnja - DOKTORAT
- Dokončana 2. stopnja - MAGISTERIJ
- Dokončana 1. stopnja - DIPLOMA

TRAJANJE BREZPOSELNOSTI MLADIH SE PODALJŠUJE

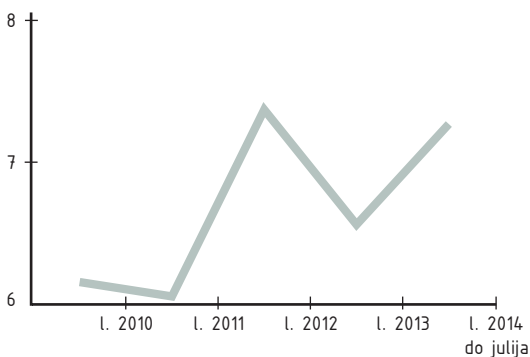
Večina nezaposlenih mladih z visoko izobrazbo je žensk. To še vedno potrjuje stereotip, da mladih žensk delodajalci ne želijo zaposlovati, saj si še niso ustvarile družine, bodo verjetno kmalu zanosile in so zato zanje negotova naložba. Ko pa podjetja vendarle iščejo kadre, kateri so najbolj zaželeni in kateri manj? Iz tabele Zavoda za zaposlovanje je razvidno, da so v prvi polovici tega leta bili najbolj iskani vzgojitelji, ki so jih potrebovali skoraj tisoč, oblikovalci in visokošolski učitelji s potrebo po približno 500 ljudeh. Kdo pa je v evidenci Zavoda trenutno na dnu lestvice? »V letošnjem letu je bilo med strokovnjaki najmanjše povpraševanje po inženirjih telekomunikacij, krajinskih arhitektih, strokovnjakih za usposabljanje in izobraževanje kadrov v organizacijah, strokovnjakih za varstvo okolja, prostorskih in prometnih načrtovalcih, geologih in geofizikih.« Podatki Zavoda sporočajo tudi, da se v zadnjih štirih letih trajanje brezposelnosti mladih podaljšuje in da sedaj potrebujejo več kot sedem mesecev, preden jim uspe dobiti zaposlitev.

V povezavi s povpraševanjem in spremembami na trgu dela se pojavljajo vprašanja o smiselnosti tako velikega števila vpisanih študentov na nekatere fakultete. Vedno bolj se kaže, da je petdeset diplomantov vsako leto na nekaterih smereh enostavno preveč in da Slovenija ni okolje, ki bi lahko prebavilo in kvalitetno uporabilo toliko enako izobraženih kadrov. Takšnim izobražencem potem ostanejo tri ne preveč sijoče možnosti: lahko vse življenje čakajo na svojo priložnost, lahko pobegnejo v tujino (vendar so tudi tam kapacitete omejene) ali pa se lahko prekvalificirajo in opravljajo delo, za katerega se v osnovi niso izobrazili.

SPOL registriranih brezposelnih oseb z visokošolsko izobrazbo do vključno 29 let, stanje 31. 7. 2014

REGISTRIRANIH BREZPOSELNIH OSEB z visokošolsko izobrazbo, starih do vključno 29 let, ki so se zaposlile, v mesecih:

KAJ STORITI, KO NI SLUŽBE V VAŠEM POKLICU?

Na Zavodu za zaposlovanje svetujejo mladim, ki se znajdejo pred zaposlitvenim zidom: »Mladim diplomantom pomagamo s poglobljenim kariernim svetovanjem (določitev realnih zaposlitvenih možnosti z upoštevanjem znanj in kompetenc BO in stanja na trgu dela), izobraževanju in jih vključujemo v različne ukrepe aktivne politike zaposlovanja. Zelo pomembna sta programa Usposabljanje na delovnem mestu in Delovni preizkus za mlade. V okviru programa Usposabljanje na delovnem mestu mladi pridobijo konkretna znanja, veščine in spretnosti na konkretnem delovnem mestu. Tako je bilo v ta program v letošnjem letu vključenih že 2.020 mladih.« Mladi se tudi intenzivno vključujejo v programe Institucionalnega usposabljanja (letos vključenih 2.176), ki potekajo v obliki različnih tečajev in drugih izobraževalnih oblik. Svoja neformalna znanja pa lahko unovčijo tudi s pridobitvijo nacionalnih poklicnih kvalifikacij zanje, za kar se jih je v letošnjem letu odločilo 389.

V prvih sedmih mesecih letos so delodajalci sporočili Zavodu 50.149 prostih delovnih mest.

Od tega jih je bilo za strokovnjake, ki imajo praviloma visokošolsko izobrazbo le 7.811.

7.811

50.149

Težave svežih diplomantov na trgu dela

NA REDKE RAZPISE SE PRIJAVIJO MNOGI, DELODAJALCI PA TARNAJO NAD NEUSTREZNOSTJO KANDIDATOV

PRIPRAVILA: NINA JAZBEC

Soočenje s trgom dela je za slovenskega mladeniča ali mladenko lahko sila neprijetno, boleče, celo konfuzno in depresivno. Po relativno brezskrbnem, dinamičnem študentskem življenju, finančnih spodbudah, prijaznih cenah za hrano, prevoz, bivanje in druge storitve, se je v številnih primerih potrebno soočiti s ponovnim življenjem s starši, finančno neodvisnostjo, iskanjem dela, pomanjkanjem informacij in – s samim seboj.

Slovenski študentje (samo) z diplomo žal nismo konkurenčni na vse bolj krvoločnem trgu dela. Delodajalci pričakujejo in zahtevajo popolnega kandidata, ki bo avtonomen, a hkrati ubogljiv; samostojen, a hkrati dober v timu; vrhunski specialist, a hkrati poznavalec širokega spektra znanj; izkušen, a hkrati dojemljiv za nove ideje. Jasno je, da takšen kandidat ne obstaja. Pričakovanja delodajalcev včasih že mejijo na znanstveno fantastiko in filme o robotih, ki zmorejo in prenesejo vse. V isti sapi pa povedo, kako težko je (kljub visoki brezposelnosti) najti ustrezne kandidate, kar jim gre povsem verjeti. Na drugi strani se na (redka) razpisana, realna, prosta delovna mesta prijavi stotine bolj ali manj ustreznih kandidatov in skozi gnečo se je težko ali nemogoče prebiti do razgovora, kaj šele do dejanskega delovnega mesta.

O PRIHODNOSTI RAZMIŠLJAJ ŽE DANES

Pravega odgovora ni in prav tako ne univerzalne rešitve, ki bi instantno delovala pri vseh in v vseh situacijah. A prav je, da o svoji prihodnosti začnete razmišljati zdaj in se situacije lotite na (pro)aktiven način. Sodelujte v študijskih dejavnostih, študentskih organizacijah, društvih, pojdite na dogodke za mlade in ostale dogodke. Delajte in spoznavajte delodajalce, kolikor vam to študij dopušča in v smeri, ki vam je blizu. Izkoristite finančne spodbude za mobilnost mladih, kot so Erasmus+ ali Cmeplus, potujite, kolikor vam to le dopušča vaša denarnica in čas, mrežite se in pridno shranjujte kontakte. Učite se tujih jezikov, razvijte in uresničite idejo, o kateri že tako dolgo razmišljate, poslušajte, opazujte in oprezajte za priložnostmi. Tako boste pripravljeni na soočenje s trgom dela, če bo to potrebno, pred delodajalca pa boste stopili samozavestno in s preverjenimi izkušnjami. V najboljšem primeru boste dober odnos z delodajalcem ali celo svojo idejo razvili do te mere, da se boste iskanju zaposlitve popolnoma izognili.

Čeprav je boj z brezposelnostjo (mladih) prioriteta naloga nacionalnih in evropskih institucij, je vaša prihodnost na srečo (ali na žalost) še vedno v veliki meri odvisna od vas samih.

»Pričakovanja delodajalcev včasih že mejijo na znanstveno fantastiko in filme o robotih, ki zmorejo in prenesejo vse.«

ILUSTRACIJA: SARA BERGINČ

?

Intervju s Tjašo Božič, študentko, ki ni samo to

»BODIMO RADOVEDNI IN KRITIČNI«

PRIPRAVILA: ENJA ZAGORŠEK

FOTOGRAFIJA: ENJA ZAGORŠEK

»Znanje je pomembna naložba tako za posameznika kot celotno družbo,« pravi aktivna študentka mednarodnih odnosov Tjaša Božič. Študentka prodekanja na Fakulteti za družbene vede meni, da obštudijske aktivnosti prinašajo nove izkušnje, znanja, predvsem pa spletejo močne prijateljske vezi. Z nami je spregovorila o pomembnosti obštudijskih dejavnosti, prednostih aktivnih študentov in svojih izkušnjah.

Si študentka magistrskega študija mednarodnih odnosov. S čim se poleg študija še ukvarjaš?

Poleg študija mednarodnih odnosov se že nekaj let ukvarjam z organizacijo in izvedbo raznih projektov in dogodkov, ki se navezujejo na mednarodne odnose, kot so na primer okrogle mize, simulacije, konference in poletne šole. Sem aktivna prostovoljka v Društvu za Združene narode za Slovenijo, kjer trenutno izvajam delavnice o medkulturnem dialogu ter delavnice o mirovnih operacijah po osnovnih in srednjih šolah. Aktivna sem tudi na nekaterih področjih, ki niso neposredno povezana s študijem, in sicer sem prodekanja študentka Fakultete za družbene vede in predstavnica magistrskih študentov v Študentskem svetu. Že dve leti sodelujem tudi pri zunanjih evalvacijah Nacionalne agencije Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu, in sicer kot članica skupin strokovnjakov za zunanjo evalvacijo visokošolskih zavodov ali posameznih študijskih programov.

Kdaj in zakaj si se aktivno vključila v oblikovanje obštudijskega programa na FDV?

V drugem letniku študija sem bila prvič izvoljena v Študentski svet FDV kot predstavnica študijske smeri Mednarodni odnosi. Takrat sem spoznala, kako deluje sistem na FDV, ter videla, kje vse so priložnosti za izboljšanje, zato sem se odločila za aktivno sodelovanje pri reševanju študijske problematike na fakulteti ter za soustvarjanje takšnih obštudijskih aktivnosti za študente, ki jih je takrat primanjkovalo.

Dve leti si bila tutorica študentka in predsednica študentskega sveta na FDV, zdaj pa si študentka prodekanja. Kakšne izkušnje so ti te aktivnosti prinesle?

To delo mi je nedvomno prineslo znanje in izkušnje s področja visokega šolstva, saj sem dodobra spoznala visokošolski sistem v Sloveniji, študijsko problematiko in načine reševanja le-te ter pridobila različne sposobnosti in veščine, kot so organizacijske in komunikacijske sposobnosti, timsko delo, reševanje problemov, načrtovanje ...

S kakšnimi izzivi se soočaš kot študentka prodekanja?

Največji izziv, s katerim se spopadam, je, kako med študenti razširiti obveščenost o študentski organiziranosti na fakulteti, o delu predstavnikov študentov, o naših zadolžitvah in o možnostih pomoči. Marsikateri študent oz. študentka ne ve, da se lahko v primeru študijskih težav obrne na svojega tutorja študenta, na Študentski svet FDV, predvsem pa name kot prodekanjo študentko.

Kako ti uspe usklajevati vse svoje obveznosti? Se ti zdi pomembneje nabirati izkušnje ob študiju ali uspešno opravljati študijske obveznosti?

Za nobeno izmed teh dveh stvari ne bi rekla, da je pomembnejša. Menim, da je potrebna prava kombinacija obojega. Uspešno opravljanje študijskih obveznosti nas opremi z ustreznimi teoretskimi znanji in nekaterimi praktičnimi kompetencami, zaradi česar je zelo pomembno, da študij vzamemo resno. Ker pa so področja študija na naši fakulteti zelo dinamična, je seveda potrebno znanje nprestanto nadgrajevati, tako z dodatnimi izobraževanji, na primer z udeležbo na raznih konferencah, poletnih šolah in okroglih mizah, kot tudi z delom ob študiju ter opravljanjem prakse in pripravništev. S takšnimi aktivnostmi študentje pridobimo tudi nekatera znanja, kompetence in veščine, ki jih tekom študija ne pridobimo ali osvojimo. Poleg novih znanj, kompetenc in izkušenj nam obštudijske aktivnosti prinašajo tudi vpogled v prakso našega študijskega področja. Seveda je včasih naporno usklajevati vse takšne obveznosti, a s premišljeno in vnaprej določeno delitvijo časa gre lažje.

Mnogi študentje so danes pasivni in ne razumejo, zakaj bi se nekdo ukvarjal še s čim poleg najnujnejših obveznosti, ki so v sklopu njihovega predmetnika. V čem ti vidiš prednosti aktivnih študentov?

Menim, da so študenti, ki se poleg študija ukvarjajo še z nekaterimi drugimi stvarmi, v veliki prednosti, pa naj gre za aktivnosti, ki so neposredno ali posredno povezane s študijem. Obštudijske aktivnosti namreč odpirajo nekatere nove poglede, širijo obzorja, omogočajo poglobljanje obstoječih znanj in pridobivanje novih, dajejo vpogled v prakso študijskega področja, omogočajo mreženje in spoznavanje potencialnih delodajalcev, nudijo referenco za nadaljnje delo ter omogočajo odkrivanje področij, ki nas veselijo. Zaradi tega se aktivni študentje po končanem študiju tudi lažje in hitreje znajdejo, tako na trgu delovne sile kot tudi na splošno v življenju.

Aktivno sodeluješ pri projektih, v katerih sodelujete predvsem študentje mednarodnih odnosov (konference, simulacije,...). Zakaj se ti zdi pomembno, da se izpopolnjuješ na področju svojega študija tudi v obliki prostovoljnih projektov?

Vsi vemo, da je v prezasedenem vsakdanjiku težko najti čas še za prostovoljstvo. A zaradi izjemnega pomena, ki ga ima le-to za razvoj in prihodnost posameznika in družbe, menim da je prav, da si vsak študent vzame čas tudi za takšno izkušnjo. Prostovoljni projekti gotovo prinesejo študentu nova znanja, izkušnje, poznanstva in prijateljstva. Preko prostovoljnega dela lahko pridobimo izkušnje na našem študijskem področju ali področju, ki nas zanima, spoznamo ljudi s podobnimi interesi in se priučimo pomembnih veščin, ki jih uporabljamo na delovnem mestu. Prostovoljstvo nam lahko predstavlja tudi sproščujoč pobeg od dnevne rutine in nas navda z motivacijo ter kreativnostjo. Vendar pa nikakor ni prav, da vse naše delo ostaja le prostovoljno. Vsak študent mora vedeti, kje postaviti mejo med prostovoljnimi in

plačanim delom, in ne sme dopustiti, da bi ga delodajalec pod pretežno prostovoljnega dela izkoriščal.

V preteklem študijskem letu si v sklopu mednarodnega projekta odpotovala na Arabski polotok v Oman, poleti pa v okviru poletne šole na Islandijo, kjer si se družila s študenti različnih držav. Zakaj se ti zdi pomembno potovati, sodelovati z mladimi različnih kultur in se povezovati z ljudmi iz različnih držav?

Čeprav se ljudje različnih kultur in tradicij razlikujemo, se moramo zavedati, da so nam nekatere človeške komponente skupne in so univerzalne. Tako nam povezovanje preko meja omogoča razširjanje percepcije o pripadnikih različnih kultur in spoštovanje razlik. V današnjem globaliziranem svetu, v katerem razdalje postajajo vse manjše, je namreč zelo pomembno, da ljudje razumemo in spoštujemo raznolikost kultur, ter da imamo širok pogled na svet. Sodelovanje z mladimi iz različnih kultur in držav pa nam prinaša prav to. Na tak način se lahko že zgodaj v življenju znebimo predsodkov in stereotipov, spoznamo različne perspektive in poglede, razvijamo uporabna znanja in veščine, kot na primer znanje tujih jezikov, ter nenazadnje sklepamo nova poznanstva in prijateljstva.

Kaj je »tisto največ«, kar si pridobila v letih aktivnega sodelovanja v projektih in ukvarjanjem s študijsko ter obštudijsko problematiko?

Predvsem sem pridobila ogromno novih znanj in izkušenj, vendar pa so definitivno »tisto največ«, kar sem pridobila, sklenjena poznanstva in prijateljstva, ki bodo ostala za vedno.

Kaj svetuješ študentom, ki so v tem študijskem letu pričeli s študijem na fakulteti?

Naj vzamejo študij resno, veliko berejo in čim več sprašujejo. Naj izkoristijo zakladnico znanja, ki se skriva na fakulteti. Naj bodo radovedni in kritični. Naj bodo aktivni. Naj nikoli ne pozabijo, da je naložba v znanje pomembna tako za prihodnost posameznika kot tudi celotne družbe.

»Vsak študent mora vedeti, kje postaviti mejo med prostovoljnim in plačanim delom, in ne sme dopustiti, da bi ga delodajalec pod pretežno prostovoljnega dela izkoriščal.«

Študijska praksa

NAPOTKI IN DEJSTVA

PRIPRAVILA: NASTJA CINZIA HROBAT

Praksa se razlikuje od fakultete do fakultete. Nekateri je na dodiplomskem študiju sploh nimajo, kar je škoda, ker je študent ravno na praksi največini prisiljen v samostojno delo. Če imamo srečo, bo praksa od nas dejansko zahtevala aktivno uporabo znanja, ki smo ga pridobili na fakulteti.

POGODBE IN ANKETE

Pred opravljanjem prakse je praviloma potrebno podpisati tripartitno pogodbo, kar pride v poštev predvsem v primeru, da ste za opravljeno delo tudi plačani prek študentskega servisa ali kako drugače. V primeru, da v naprej veste, da za delo ne boste plačani, je dobro izpolniti obrazec za prostovoljca, ki ga najdete na spletni strani fakultete. Razlika je predvsem v tem, da vam pri prostovoljstvu ni treba čakati podpisa direktorja. Če je praksa vaš pogoj za opravljen letnik in nadaljnji vpis, je takšna situacija lahko zelo moreča.

Ob koncu prakse boste morali izpolniti tudi nekaj strani dolgo anketo. Svojemu mentorju na delu boste v podpis oddali tudi dokument, na katerega bo zapisal, da ste prakso opravili in kaj ste se v tem času naučili. Preverite, da ima vsak dokument s podpisami tudi žig.

KAKO NAJ SE NA PRAKSI OBNAŠAM IN KAJ NAJ POČNEM?

Na praksi pri resničnem delodajalcu opravljate resnično delo. Predstavlajte si, da ste za delo plačani kot vsi ostali zaposleni. Kaj se v takem primeru od vas pričakuje? Najverjetneje to, kar od ostalih zaposlenih. Zato:

1. PRIMITE ZA DELO, ZAČNITE NEKAJ POČETI – KARKOLI. POGLEJTE OKOLI SEBE, KAJ DELAJO DRUGI. MORDA PREBIRAJO JUTRANJI ČASOPIS, SE ODPRAVLJAJO NA SESTANEK, BRSKAJO ZA ČIM PO SPLETU? PONUDITE SVOJO POMOČ V VSAKEM PRIMERU.
2. NAUČITE SE RAČUNALNIŠKE PROGRAME, KI JIH ZAPOSLENI UPORABLJAJO PRI SVOJEM DELU, NAREDITE VZPOREDNE NALOGE Z NJIMI.
3. NIKOLI NE ZAMUJAJTE.
4. ZA NASVET JE VEDNO DOVOLJENO VPRAŠATI. PRIPOROČENO PA JE, DA NE SPRASHUJETE VEDNO ISTE OSEBE, AMPAK VEČ SODELAVCEV PO MALEM, DA NE BODO DOBILI OBČUTKA, DA NIMATE KAJ POČETI.
5. MENTORJU NA DELU SE VSAKO JUTRO JAVITE, POVEJTE SVOJE IDEJE, KAJ BI TISTI DAN POČELI IN VEDNO UPOŠTEVAJTE NJEGOVA NAVODILA. SEM IN TJA MU TUDI ČEZ DAN POROČAJTE O TEM, KAJ STE NAREDILI. TAKO BO DOBIL OBČUTEK, DA STE RES DOBRI, IN MORDA SE VAM PO KONČANI FAKULTETI OBETA TUDI DOBRA SLUŽBA.

K žitanku URA DELA? BREZPLAČNO.

ZAKON ZA URAVNOTEŽENJE JAVNIH FINANC (ZUJF, 180. ČLEN)

MESEČNA NAGRADA za obvezno opravljanje študentske prakse za en mesec: 97,26 eurov.

Nagrada se izplača v sorazmernem deležu glede na število dni prisotnosti. Študentom na praksi pripada povračilo STROŠKOV PREVOZA in REGRES ZA PREHRANO v višini in pod pogoji, ki veljajo za zaposlene.

(Ne)plačevanje študijskih praks

URA DELA? BREZPLAČNO.

PRIPRAVILA: NINA RADMAN

Študijske prakse so del programov večine fakultet – nekatere so obvezne, druge v obliki izbirnih predmetov. Ne glede na obseg in zahtevnost dela je plačilo temu ustrezno, prej izjema kot pravilo.

Po podatkih Univerze v Ljubljani kar dobra polovica njenih prvostopenjskih univerzitetnih študijskih programov vključuje praktično izobraževanje. Pri tej se pojavljajo razlike v številu ur, ki jih mora študent opraviti – od nekaj deset pa vse do daljših obdobj. Na Univerzi v Ljubljani pravijo, da tudi število kreditnih točk variira od 5 do 90 KT. Fakultete pa po drugi strani nimajo vpliva na enega bolj perečih vprašanj pri opravljanju tovrstnih usposabljanj – plačilo. Kot razloži **Dušica Vehovar Zajc**, predstavnica za odnose z javnostmi Ekonomske fakultete, plačilo strokovne prakse v Pogodbi o strokovni praksi ni določeno: »Podjetja imajo najpogosteje plačilo strokovne prakse urejeno v svojih internih aktih, zakonsko določeno je minimalno plačilo.« Pri takih plačilih gre največkrat za manjši honorar oziroma nagrado, ki jo študent prejme, kljub temu da večkrat opravlja delo v enakem obsegu kot kdo od zaposlenih.

PRAKSA LE REDKO POMENI DODATEN ZASLUŽEK

Tjaš denimo je študent visokošolskega programa Fakultete za matematiko in fiziko in je moral opraviti 3 mesece praktičnega usposabljanja. Kljub pridobljenim novim znanjem in veseljem do dela je mesečno prejel le okoli 150 evrov. Monika, študentka 3. letnika Fakultete za socialno delo, mora prakso obvezno opravljati vsako leto, saj ji ta prinese 12 kreditnih točk, a za svoj čas in delo plačila še nikoli ni prejela. Podobno se je zgodilo študentki novinarstva Maji, ki je 100 ur opravljala povsem enaka dela kot redno zaposleni, prejela pa je približno 100 evrov, kar pomeni, da je bila ena ura njenega dela vredna le 1 evro. Tudi Univerza v Ljubljani podatka o tem, kako se praksa plačuje, nima. »Odvisno je od primera do primera – nekateri dobijo povrnjene stroške za prevoz in malico, nekateri tudi plačilo.« Študijske prakse imajo sicer kar nekaj pozitivnih strani, ki študentom koristijo – te so predvsem nabiranje praktičnih izkušenj in nekoliko daljši življenjepi po končanem šolanju, usvajanje delovnih navad, navezovanje stikov s potencialnimi delodajalci in lažje vstopanje na trg dela. Hkrati študent dobi tudi mentorja, ki se mu individualno posveti, ga usmerja in mu svetuje, s čimer teoretično znanje lažje prenese v prakso.

OBSEG IN NAČIN PRAKSE SE PO FAKULTETAH RAZLIKUJE

Ljubljanske fakultete se sicer v veliki meri odločajo za uvajanje prakse na predmetnike. Pri tem ni le razlika v plačilih, tudi sama oblika opravljanja je povsem odvisna od politike posamezne fakultete – največkrat gre za obvezni del študija, a pri tem obstajajo tudi izjeme. Dušica Vehovar Zajc tako pojasnjuje, da je na Ekonomski fakulteti praktično usposabljanje obvezno le na Visoki poslovni šoli, medtem ko je na univerzitetni stopnji le eden od možnih izbirnih predmetov. Enako velja za Fakulteto za kemijo in kemijsko tehnologijo, kjer je obveznost praktičnega usposabljanja odvisna od vrste programa. Na Pravni fakulteti pa po besedah tajništva dekanata, študijski program prakse sploh ne predvideva. Nekoliko drugače je na nekaterih naravoslovnih študijskih programih, kot jih najdemo na Biotehniški fakulteti. **Karla Šturm**, vodja službe za študijske zadeve pojasnjuje, da s praktičnim usposabljanjem, ki vključuje terensko delo in laboratorijske vaje, študente pripravijo na bodoči poklic. Pri iskanju ustreznih usposabljanj pa so študentom največkrat na voljo koordinatorji fakultet oziroma karierni centri. Kljub temu, da študent pridobi mnoga praktična znanja in reference za nadaljnjo zaposlitev, pa se tovrstno delo marsikomu finančno težko izide. Nizki honorarji sovpadajo tudi z dejstvom, da je za študente neobdavčen znesek mesečna nagrada v višini do 172 evrov, medtem ko so plačila nad tem zneskom obdavčena. Hkrati je za vsako izplačilo potrebno plačati še prispevek za poškodbe pri delu in poklicno bolezen, izplačilo za obvezno prakso pa delodajalcu predstavlja davčno olajšavo pri davku od dohodka iz dejavnosti.

Nekoliko več sreče imajo študentje, ki so že delali preko napotnice pri delodajalcu, ki ustreza kriterijem za praktično usposabljanje. Ti opravljajo študentsko delo in so navadno plačani po redni urni postavki, hkrati pa se jim to delo prizna kot opravljeno praktično usposabljanje.

dom s(m)o ljudje

Portret študentov invalidov iz Doma 5

»SO TAKŠNI, KAKRŠNI SO – ENKRATNI«

PRIPRAVILA: VIDA BOŽIČKO

FOTOGRAFIJA: MARKO VITAS

Naj bo jutro, popoldan ali večer ... vsakič, ko te pot zanese mimo Doma 5 v Rožni dolini, pred vhodom srečaš družino študentov invalidov. Ob kavici ali pa kar s pivom v roki veselo klepetajo, se zabavajo, včasih pa tudi kartajo ali igrajo šah. »Tih dom, ki bi to naj bil, ravno zaradi nas invalidov pogosto (tudi zaradi nas) postane glasen dom,« pravijo. Študentske noči se tudi pri njih včasih končajo zgodaj zjutraj, ko se ob pomoči asistentov »odkolcajo« v tople postelje pritličja doma.

Blaž je eden od »tastarih« iz pritičja petke. Pravi, da se še danes živo spominja svojega prihoda v dom pred tremi leti. »Nekaj časa je trajalo, da sem se privadil na dom in spoznal sosede, vendar mislim, da so drugi potrebovali več časa, da so se navadili name,« pove in po balkonu se razleže smeh. Drugi sosoanovanci povejo, da je Blaž zelo pomemben člen njihove »domske družine«, kot jo imenujejo. Velikokrat jih nasmeji in jim ponagaja. »Večkrat nam kaj zmanjka. Wepr (to je Blaževo domsko ime) namreč zelo rad skriva predmete in se potem potihoma smeji, ko jih mi panično iščemo. Njegova lastnost je počasnost. Tako je počasen, da mi ne zaznamo, ko nam kaj vzame.« Tudi Andrej oziroma Andro, kot ga kličejo, je v domu že kar nekaj časa. »Veliko divjih žurk sem že dal skozi in veliko novih sosedov sem že spoznal,« je povedal in dodal, da so vsakega novinca seveda veseli, vendar se za njegovo naklonjenost ne trudijo preveč. »Vsak se lahko priključi in se družijo z nami, raznih zabav dobrodošlice pa ne prirejamo.«

METALEC V BELEM PLAŠČU

»Bova jutri igrala šah?« se zasliši izza vogala bloka in v tistem trenutku se nam na klepetu pridruži Miki, šofer iz Društva študentov invalidov. Miki je fisti, ki poskrbi, da so študentje vsakdan pravočasno na predavanjih, da jih včasih odpelje na pošto, k zdravniku, frizerju in ne nazadnje, da se z njimi podruži in zaigra kakšno partijo šaha. »Nazadnje je šah povzročil kar zanimive posledice,« se spomni Miki in v smehu doda, da je zaradi te igre najbolj zagrižen metalec moral kar en mesec naokrog hoditi v beli laboratorijski halji. Andrej se nasmeji in doda, da je to pač bila stava in ker so mu najprej želeli pobriti njegove bujne lase, je bil bel plašč še blag udarec. »In ja, se spomniš, še belo majico si moral nositi,« pove Miki in obrazloži, da je Andrej v belem kot Dedek Mraz sredi poletja. A se je po besedah prijateljev stave kar dobro držal: »14 dni pred koncem smo se ga sicer usmili in lahko se je spet odel v metalsko črnino in ja, še en dan vmes, ko je šel na koncert Iron Maiden smo mu odobrili, da sleče plašč.« Andrej prikima: »Ja, tja se pa res ne bi spodobilo iti tako oblečen.«

»Ne, petka ni naš drugi dom, je kar prvi,« pravi Andrej, ki se je na študentsko svobodo zlahka navadil.

PETKA – MOJ DOM

Skozi leta se je nabralo še veliko takih in drugačnih anekdot in upajo, da jih veliko še bo. Pravijo, da tukaj res uživajo, nihče jim ne »teži«, veliko se družijo in zabavajo. »Ne, petka ni naš drugi dom, je kar prvi,« pravi Andrej, ki se je na študentsko svobodo zlahka navadil. »Zjutraj vstanemo, kaj pozajtrkujemo, nato gremo na predavanja, popoldan pa se radi podružimo kar ped vhodom v dom,« opišejo svoj tipičen dan.

MED ASISTENTI IN INVALIDI SE SPLETAJO PRIJATELJSKE VEZI

Tudi z asistenti, ki jim pomagajo pri nekaterih opravilih, se zelo dobro razumejo. »Blaž zelo rad zafrkava nove asistente. Na začetku vedno preizkusi njihove meje, pošilja jih na vsemogoče konce, da vidi, če so iz pravega testa,« v šali povejo študentje in dodajo, da večinoma prestanejo »prvi test«, velikokrat pa se tudi spoprijateljijo in družijo izven njihovega delovnega časa. Večina asistentov je mladih, tako kot študentje, ki živijo v domu, kar je velika prednost. Veliko invalidov ima namreč izkušnjo s starejšimi asistenti iz srednješolskih let. Ti so bili velikokrat zelo uradni, svoje delo so sicer dobro opravljali, vendar pa do prijateljskih odnosov ni prišlo. »To, da smo približno iste starosti, je velika prednost, saj imamo skupne teme za pogovor, veliko pa se tudi hecamo,« pravi Urša, ki kot asistentka v Domu 5 dela že 2 leti. Začela je kot pomočnica, sedaj pa je zaposlena. Njen delovnik je včasih kar naporen, je pa vedno tudi zabaven in prijeten. Invalidom pomaga pri kuhanju, včasih gre namesto njih v trgovino, se z njimi sprehodi, jim pomaga pri dvigovanju in prestavljanju na posteljo, včasih pa preprosto le sede pred blok, popije kavico in z njimi poklepeča. »Tudi to je pomemben del,« pravi Urša, ki je prepričana, da je iskren pogovor prav tako pomemben segment dela asistenta. Kot pravi, se je na začetku precej lovila: »Nisem vedela, kako naj se obnašam, koliko naj invalidu pomagam in kdaj naj ga pustim, da stvari opravi sam. Pa sem kaj hitro dobila odziv. Samo pogovarjati se je potrebno in vse gre.«

»Da ne boste spet predolgo na balkonu in vas bom moral zjutraj čakati v kombiju.«

TUDI ŠOFER JE NA TEKOČEM O DOGAJANJU V DOMU

»Grem na vožnjo,« reče šofer in se počasi postovi od gruče, ki na balkonu lovi zadnje jesenske žarke. »Jutri bova torej igrala šah,« še reče Andrej in doda, da tokrat brez stave. »Da ne boste spet predolgo na balkonu in vas bom zjutraj moral čakati v kombiju,« še doda šofer, ki je v svojih dolgoletnih izkušnjah slišal že nešteto izgovorov. Bili so glavoboli, slabosti, nekatere pa je zalotil tudi v pižami. »Med vožnjo vedno debatiramo. Malo o faksu, o življenju, vedno pa zvem tudi, kaj je novega v domu, tako da sem na tekočem o dogajanju. To delo imam rad, pa ne zaradi dela samega, zaradi njih. Ker so takšni, kakršni so – enkratni,« še pove Miki in oddirja do zelene kombija.

Intervju z Iztokom Melanškom, basistom skupine Tabu

»VARNOSTNIKA SE JE DALO POMIRITI S KAKŠNIM KOZARČKOM«

PRIPRAVILA: LEA DVORŠAK

FOTOGRAFIJA: OSEBNI ARHIV IZTOKA MELANŠKA

Iztok Melanšek je basist skupine Tabu, ki je nastala ravno v njegovih študentskih letih, ko je bival v Bloku B na Kardeljevi ploščadi in obiskoval Fakulteto za družbene vede. Takrat si verjetno še ni predstavljal, da bo čez leta član ene najbolj prepoznavnih in uspešnih skupin v državi in se bo med bloke študentskih domov vračal skoraj vsako leto na koncerte in navduševal na tisoče študentov. Je pa že na tistih nekaj kvadratnih metrih proslavljal prve glasbene uspehe, igral bas in za študentsko mizo napisal nekaj velikih Tabu uspešnic, ki si jih pevamo še danes.

V katerem domu ste bivali in kaj ste študirali, kako dolgo? Ste živeli samo v enem domu ali ste se kdaj tudi preselili?

Od prvega letnika faksa takrat sveže in zelo popularne komunikologije sem bival v Bloku B, torej samo minuto vstran od svojega faksa. Porabil sem vsa legalna leta. Ker pa se je študij po rokeroško zavlekel in ker sem se tako zvil s svojim domovanjem, da se nisem mogel ločiti od njega, sem v isti sobi (št. 28) vztrajal celih osem let.

Ste bili eden tistih, ki je zato, ker je bil doma tako blizu faksa, vedno zamudil na predavanja?

Če že vprašaš ... na to nisem ravno ponosen, ampak dostikrat. Predvsem v času intenzivnih študentskih rajanj sem zamudil kakšno urico, včasih dve, včasih tudi kak dan, včasih tudi dva ...

Kako ste doživljali selitev v Ljubljano? Ste se hitro vživeli ali je bilo skrbeti zase morda tudi majhen šok?

Vem, da imajo nekateri s tem težave, jaz osebno pa sem komaj čakal, da zaživim „v mestu“. Ljubljana me je od nekaj privlačila in dobro sem se počutil, bila je prijazna z mano. Verjetno je k pozitivni pripomoglo dejstvo, da sem imel vedno res super cimre in sosede, s katerimi smo po vseh teh letih še vedno ostali v stikih.

Kakšna je bila videti vaša stran sobe? Kakšni posterji so viseli po stenah, katere knjige so bile na polici, kaj drugega posebnega ste imeli pri sebi?

Pravzaprav ni bilo nič posebnega, plakatov nisem lepil po stenah, le z eno majhno Tabu nalepko sem označil omaro. Na zgornji polici smo postavljali v vrsto prazne Jack Daniels steklenice, na spodnji pa je bilo nekaj knjig, občasno kakšna roža in seveda škatla presenečenja, v kateri si vedno našel vse, kar si potreboval. Vedno.

Ste v času bivanja v domu že igrali bas? V katerem bendu? Ste vadili kdaj tudi v domu in kakšni so bili odzivi sostanovalcev na to?

Skupina Tabu je nastala, ko sem bil v drugem letniku faksa. Takrat smo bili še novinci in lepo je bilo spremljati odzive, ko smo počasi postajali prepoznavni. Sostanovalci so me v veliki večini zelo podpirali. Seveda sem kdaj tudi vadil v sobi, ampak glede na raznovrstno in nenavadno paleto zvokov, ki je ponavadi prihajala iz našega apartmaja, je bila to ena manj motečih stvari.

Kakšna glasba se je vrtela v vaši študentski sobici?

Marsikaj. Sam sem po kosteh metalec, tako da so bili pri meni malce trši ritmi. Na cimrovo željo je bilo slišati tudi veliko Balaševiča in pa nekaj klasičnih žur hitov, brez katerih

ni minil noben malo bolj razgiban večer in jih nismo imeli nikoli dovolj (sosedje nad nami pa precej). Tabuje smo vrteli pravzaprav zelo malo, mogoče tudi zato, ker so jih (nas) konstantno in na ves glas nabijale ene punce iz D bloka.

Obstaja kakšna prigoda ali poseben spomin iz domskih časov, o katerem bi lahko napisali tudi pesem za Tabu?

Kar nekaj jih je v bistvu nastalo v tistem obdobju. Dobro vilo sem napisal nek zimski večer, ko je snežilo, bil sem sam v sobi, gledal skozi okno in po dvajsetih minutah sem imel besedilo za pesem! Sicer pa so iz tega obdobja Angel, Najlepši dan, Simfonija, pa še kaj bi se našlo.

»Seveda sem kdaj tudi vadil v sobi, ampak glede na raznovrstno in nenavadno paleto zvokov, ki je po navadi prihajala iz našega apartmaja, je bila to ena manj motečih stvari.«

Je bil vaš dom takrat žurerski blok, ste imeli veliko domskih žurov? Kakšni so bili videti? Kam ste poleg žuranja v domu še radi zahajali?

Mislím, da je bila takrat cela Kačančeva ploščad (ja, sem iz časov preimenovanja, ko se še ni imenovala Kardeļjeva) žurerska in tudi naš blok seveda ni bil izjema. V zadnjih letih sem bil nekajkrat spet v okolici svojega nekdanjega bloka in moram povedati, da je vse skupaj videti zelooooo drugače kot v naših časih. Na ploščadi je bilo nekoč vsak dan zunaj vsaj petdeset ljudi, več je bilo druženja, več smeha, več glasbe. Mogoče vam delam krivico in sem nalefel na slabe dni ... je pa to pač moj vtis, ki sem ga dobil. Je pa res, da imate zdaj Facebook in se lahko hecate s sosedi tudi po kablu.

Ste bili vzoren ali bolj radoživ stanovalec? Ste kdaj ušpičili kaj takega, da so vas morali preganjati domski varnostniki ali da ste morali poravnati kako škodo?

Bil sem vse naštefo. Ko je bilo treba, sem se postavil za svoj blok, eno leto sem bil celo v predstavníški ekipi. Seveda pa smo bili s cimri hkrati tudi protagonisti mnogih žurov in obvezna ekipa na vseh ostalih, ki jih nismo organizirali sami. Z varnostniki sem imel vedno dobre odnose, enega od njih smo celo uporabili v videospotu (pesem Tabu). Ne vem, kako je sedaj, ampak v naših časih se je dalo varnostnika pomiriti tudi s kakšnim kozarčkom.

Kaj pa je bilo takrat v vašem hladilniku? Ste kuhali ali so bili bolj priljubljeni študentski boni?

Redno smo kuhali testenine ali pašto, kot smo ji rekli, po navadi kar za štiri sobe skupaj. Skozi leta smo oblikovali en precej preprost in okusen recept, ki je z zelo malo denarja relativno gurmansko nasitil deset in več ljudi. Sicer pa ... boni, seveda, največ smo jedli v Piramidi in na FDV-ju, v mesto se čez dan nismo kaj dosti premikali.

Ste zamenjali veliko cimrov? Vam je kateri še posebej ostal v spominu? Zakaj?

Prav veliko jih nisem zamenjal, smo bili kar konstantna ekipa, ki se je malo menjavala na pozicijah znotraj apartmaja. Če lahko pozdravim, bi na tem mestu pozdravil ljudi, s katerimi sem gospodinjl v najlepših letih svojega življenja: Gulpy, Susko, Tonč, Džoni, Polh in žal pokojni Krist.

In z vsemi ste danes še v stikih?

Z vsemi, dobivamo se nekajkrat letno. Včasih sami, včasih pa pripeljemo s sabo tudi žene in otroke.

Je bila vaša sobica v domu tudi vaš najljubši prostor za študij in učenje? Kje ste se lahko najboljše osredotočili, za mizo ali morda v postelji? Kdaj ste se najraje učili, ste bili striktno dnevni ali nočni študent?

V sobi sem se zelo težko učil, enostavno se je vedno preveč dogajalo. Naša kuhinja je bila mesto srečanja ali meeting point za mnoge prijatelje in to nam je ustrezalo. Kadar je šlo za nohte, sem se potopil v »podmornico« (tako stanovalci poimenujejo učilnico v kleti doma) z litrom kave in knjigami.

»Kadar je šlo za nohte, sem se potopil v »podmornico« (tako stanovalci poimenujejo učilnico v kleti doma) z litrom kave in knjigami.«

Kako gledate na svoje bivanje v študentskem domu in na leta v Ljubljani danes – ste se tam počutili povsem doma in pripadni tistemu okolju ali je bilo to pač obdobje v življenju in domsko življenje neke vrste začasna rešitev?

Kot sem že omenil malo prej – sliši se klišejsko, ampak to so bila najlepša leta mojega življenja. Toliko smeha, možnosti, priložnosti in brezskrbnosti, dobrih prijateljev in lepih, voljnih teles ... tega ne bo kasneje v življenju nikoli več. Vsem, ki ste prebrali intervju do sem, čestitke in izkoristite vsak dan!

Se vam zdi, da bi bili danes drugačni, če ne bi bivali v domu? Zakaj?

Zagotovo. Bil sem na mnogih obiskih in pri prijateljih, ki so živeli v zasebnih stanovanjih ali so se vozili na faks. Enostavno ni enako. Konstantno bivati z nekom na nekaj kvadratnih metrih zahteva od človeka priučitev posebnih socialnih veščin, ki pridejo v življenju še kako prav. Ne bom preveč filozofiral in šel v podrobnosti, ampak saj vi, ki živite v domovih sami, veste, kako je. Saj ste tu.

Bi svoje otroke poslali v študentski dom? Zakaj ja oziroma ne?

Seveda bi poslal svojo hčerko v dom! Ker želim, da bo srečna. In srečna tam bo. Seveda bo pila in seksala in delala neumnosti. Ampak bo kasneje v življenju zato pametneje pila, bolje seksala in ne ponavljala napak iz mladosti.

Stvari brez katerih v študentskem domu ne gre

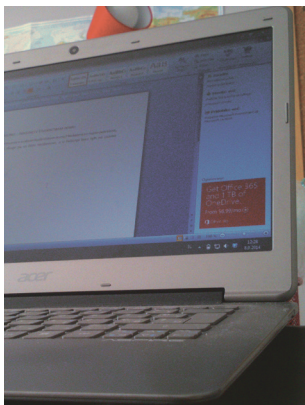
TOP 10 PRIPOMOČKOV

PRIPRAVILA: NASTJA CINZIA HROBAT

FOTOGRAFIJE: NASTJA CINZIA HROBAT

Katere so tiste stvari, ki jih najdemo prav v vsakem študentskem domu? Nekateri so nujno potrebne, čeprav si tega nočemo priznati, druge pa so čisto neobvezne, a si življenja brez njih ne znamo predstavljati.

PRENOSNI RAČUNALNIK

Nekoč neobvezen luksuz, danes faksa brez njega skoraj ni moč opraviti.

PRAH

Količina prahu v sobi narekuje vnemo študenta za študijske dejavnosti.

NAMIZNA LUČKA

Zato ker ne znajo namestiti uporabnih luči.

ZVOČNIKI

Za vsakodnevni filmski maraton, seveda če cimra ali cimre ne moči. Sicer priporočam dobre stare slušalke.

POSTERJI

Nekateri na stenah pustijo kar posterje prejšnjih stanovalcev, drugi iz tega naredijo pravo umetnost. Posterji odražajo študenta, ki jih je prilepil na steno. Lahko pa le zakrivajo luknje v ometu.

METLICA ZA WC ŠKOLJKO

Kdo jo rabi, kajne?

KOZICE IN ČISTILA

Študentje se v prostem času radi učijo kuhati »pašto«, čistila pa so bolj za okras.

KONZEVE

Da se špageti ne sprimejo skupaj.

OBEŠALNIKI

Vedno jih je premalo. Ko so obešalniki polni, je naslednja žrtev navadno miza.

IN NENAZADNJE ALKOHOL

Brez »šnopca« študent ne zna obračat gobca. Primeren predvsem pri pomanjkanju veččin javnega nastopanja in spoznavanju nasprotnega spola. Pred uporabo se posvetujte z zdravnikom ali farmacevtom.

PRIPOMBE, POHVALE, ŽELJE IN MORDA SODELOVANJE V EKIPI REVIJE

Uredništvo revije Na svoji zemlji je odprto za vse vaše predloge. Veseli bomo vaših pohval, pripomb in predlogov za izboljšave, prav tako pa iščemo tudi nove pisce, ki bi želeli soustvarjati prihajajoče številke.

PREVERITE PRENOVLJENO SPLETNO STRAN ŠSS: www.ssvets.si

PIŠITE NAM NA: wida.bozicko@gmail.com

SLEDITE NAM NA: www.facebook.com/nasvojizemlji

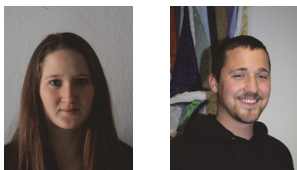
študentske novice

Novo vodstvo Študentskega sveta stanovalcev

PREDSTAVNIKI IN NAMESTNIKI ŠTUDENSKIH DOMOV 2014/2015

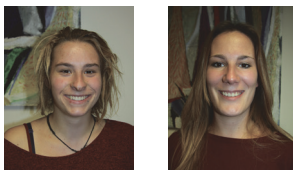

ŠSS

Predsednica: SUZANA NAVOTNIK
suzana.navotnik@ssvets.si
Namestnik: UROŠ KARLIČ
uros.karlic@ssvets.si

DOM 1

Predstavnica: URŠA KOREN,
ursa.koren@gmail.com
Namestnica: JELENA ČIVIČ,
jelenacivcic@gmail.com

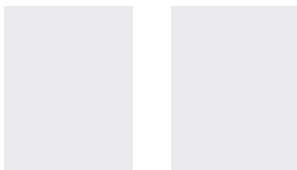
DOM 3

Predstavnica: MARUŠA ŠELIH,
marusa.selih@gmail.com
Namestnica: EMILIJA STOJKOVA,
emilijastojkova@gmail.com

DOM 2
Novo vodstvo še ni izvoljeno.

DOM 4

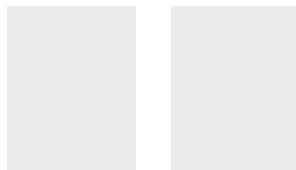
Predstavnik: SIMON ZORAN,
simon.zoran.s@gmail.com
Namestnik: TADEJ HRASTOVEC,
tadej.hrastovec@gmail.com

DOM 5

Predstavnica: MANJA LOKAR,
manja.lokar@gmail.com
Namestnica: URŠKA OBERDANK,
urkskaoberdnak@gmail.com

DOM 6

Predstavnica: BARBARA BAN,
barbara.ban@gmail.com
Namestnik: TIMOTEJ KOLAR,
timotej.kolar19@gmail.com

DOM 7

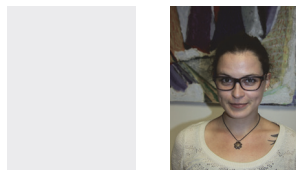
Predstavnik: SAŠA PERKON,
sasa.perkon@gmail.com
Namestnik: SIMON IVANOVIČ,
simon.ivanovic@gmail.com

DOM 8

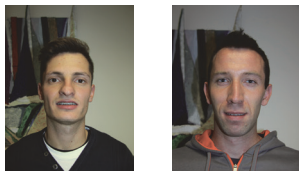
Predstavnica: TANJA MURKO,
fanya.murko@gmail.com
Namestnica: HELENA KENDA,
helena.kenda@gmail.com

DOM 9

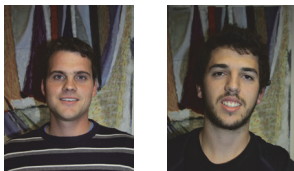
Predstavnica: URŠA KEŠAR,
ursa.kesar@gmail.com
Namestnica: JULIJA PAUL,
julija.paul@gmail.com

DOM 10

Predstavnik: MATEJ MAVSAR,
mavsar.matej@gmail.com
Namestnik: PETER GERDIN,
pero.gerdin@gmail.com

DOM 11

Predstavnik: NEJC ŠTOKELJ,
nejc@stokelj.si
Namestnik: MARTIN OSTROUŠKA,
ostrouska.martin@gmail.com

DOM 12

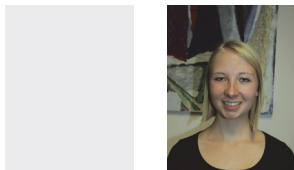
Predstavnik: ERIK LISJAK,
erik.lisjak@gmail.com
Namestnik: IVAN BOČEK,
bocekivan@gmail.com

DOM 13

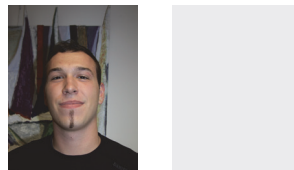
Predstavnica: ELA ETEROVIČ,
elaeterovic93@gmail.com
Namestnik: JANEZ GOVEDNIK,
janez.govednik@gmail.com

DOM 14

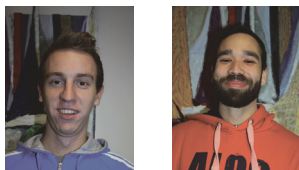
Predstavnik: MIHAEL KOLAR,
mihael.kolar6@gmail.com
Namestnica: ANA PŠENIČNIK,
ana.psenicnik@gmail.com

ŠD 3 MESTNI LOG

Predstavnik: MIROSLAV HANŽELIČ,
mirohanzelic@gmail.com
Namestnik: NEJC KONJEVIČ,
konjivic.nejc@gmail.com

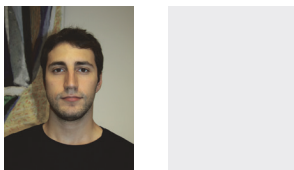
ŠD 4 MESTNI LOG

Predstavnik: ŽIGA DOBAJ,
ziga.dobaj@gmail.com
Namestnik: ANDREJ PAL,
andrej.pal90@gmail.com

DOM AKADEMSKI KOLEGIJ
Novo vodstvo še ni izvoljeno.

DOM A

Predstavnik: KRISTIAN PREKPALJAJ,
kristian.prekpaljaj@gmail.com
Namestnik: ANŽE ZORNIK,
anze.zornik@gmail.com

DOM B

Predstavnik: BRANKO HAFNER,
branko.hafner.11@gmail.com
Namestnik: ELVIS ODOBAŠIČ,
elvis.odobasic@gmail.com

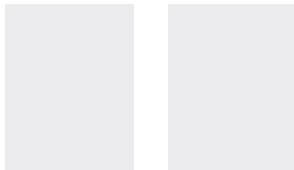
DOM C

Predstavnica: MATEJA SENIČAR,
matejka.senicar@gmail.com
Namestnica: AJA KOMEL,
aja.komel@gmail.com

DOM D
Novo vodstvo še ni izvoljeno.

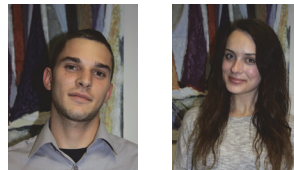
DOM FDV

Predstavnik: KLEMEN LORBER,
klemenlor@gmail.com
Namestnica: JANJA PORT,
janja.port@gmail.com

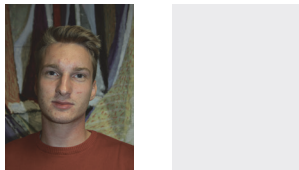
DOM PODIPLOMCEV LJUBLJANA
Novo vodstvo še ni izvoljeno.

DOM TOPNIŠKA

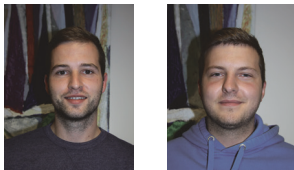
Predstavnik: RUBY RECHBERGER LAKOTA,
ruby.r.lakota@gmail.com
Namestnica: TINA MASTNAK,
mastnak.tina@gmail.com

DOM NA POLJANSKI CESTI

Predstavnik: ŽAN BELOGLAVC,
zan.beloglavc@gmail.com
Namestnica: TINA TOMAŽIČ,
tina.tomazic@hotmail.com

DOM NA LITOSTROJSKI CESTI

Predstavnik: URH PUŠNIK,
urh_pusnik@hotmail.com
Namestnik: ŽAN LIPOVŠEK,
zan.lipi@gmail.com

DOM VŠZ

Predstavnik:
LUKA ŽELEZNIK,
zeleznk@gmail.com

DOM ILIRSKA

Predstavnik:
ŽIGA OMEJC,
aqua1990@gmail.com

Intervju z Adrijanom Bradaschio, glavnim administratorjem zavoda Študentski dom Ljubljana

INTERNETNA IZKUŠNJA SE SPREMINJA, CENA OSTAJA

PRIPRAVIL: UROŠ KOTNIK

FOTOGRAFIJA: MAJA HROVAT

Internet. V 21. stoletju poleg postelje, omare, pisalne mize in računalnika zagotovo najbolj osnovna ter najnujnejša oprema vsake sobe Študentskih domov v Ljubljani. In tako bo zagotovo tudi ostalo. Še več, z realizacijo načrtov za prenovo internetnega omrežja ŠDL naj bi na dosegu roke bilo že celo brezžično »deskanje« za isti mesečni strošek – enega evra. O tem, kaj konkretno se bo izboljšalo in kdaj bomo te spremembe dejansko občutili, smo se pogovarjali z glavnim administratorjem in vodjo ambicioznega projekta Adrijanom Bradaschio.

Kaj bo prinesla prenova internetnega omrežja Študentskega doma Ljubljana?

Idej za spremembe je veliko. Najbolj zanimiva je verjetno novica, da bomo v ŠDL dočakali tudi postavitev brezžičnega omrežja. Prenovili bomo celoten informacijski sistem, kar bo prineslo določene prednosti, kot je npr. omogočena uporaba interneta v vseh blokih, ne glede na to, v kateri blok so stanovalci vseljeni. Poenostavili bomo tudi način vzpostavitve povezave, kar je doslej veliko študentom delalo težave. Omeniti velja tudi novo aplikacijo ePoštar, ki bo poskrbel, da se pošta ne bo več izgubljala in bo prejemnika sproti obveščal o prispeli pošti prek spleta.

Na čem bodo spremembe temeljile?

Vsekakor na uporabi novih in naprednih tehnologij. Začetne spremembe se bodo kazale predvsem z vidika upravljanja in delovanja omrežja. Pri vsem tem bi skupaj s kolegom **Damjanom Cvetanom** rada poudarila, da bo Študentski dom Ljubljana s svojimi ITK orodji postal eden vodilnih v svoji vrsti in bo tako lahko služil kot zgled dobre prakse, po kateri bi se lahko zgledovali tudi drugi domovi. Omrežje je skupaj z uporabniki odličien peskovnik za realizacijo in testiranje mnogih idej, ki bi bile v korist tako stanovalcem/uporabnikom kot tudi upravi.

Kdo je pravzaprav dal pobudo za tako obširen in kompleksen projekt?

Pobude so prišle iz vrst administratorjev in uporabnikov. Na omrežju se namreč kaže predvsem problem dotrajanosti informacijskega sistema in uporaba zastarelih tehnologij. Verjamem, da se je veliko stanovalcev že spopadalo z različnimi težavami. Letos, ko sva se skupaj z Damjanom odločila konkretno zastaviti projekt, pa je ideja končno padla na plodna tla. Tudi vodstvu in internetnemu pooblaščenca se je projekt zdel izredno zanimiv ter hkrati potreben, zato so nama z veseljem omogočili, da projekt uresničimo.

»Omrežje je skupaj z uporabniki odličien peskovnik za realizacijo in testiranje mnogih idej, ki bi bile v korist tako stanovalcem/uporabnikom kot tudi upravi.«

Iz kje boste črpali sredstva za prenovi?

Verjetno večina ve, iz kje prihajajo sredstva za prenovi. Vsak stanovalec namreč preko položnice prispeva mesečni znesek v višini enega evra. Poleg tega nam je šlo na roko tudi vodstvo ŠDL, ki je k projektu prispevalo lepo vsoto denarja in nam tako omogočilo nakup najboljše opreme, ki jo lahko trenutno dobimo na trgu.

Kot ste omenili na začetku, bo omrežje po novem brezžično. Kdaj lahko to v realnosti pričakujemo?

To je sicer naša zadnja skrb, zaradi česar bo realizacija na žalost prišla na koncu, ko bodo urejene vse ostale stvari, ki morajo biti urejene preden se sploh lahko lotimo

vzpostavitve brezžičnega omrežja. Naj povem, da bomo v začetni fazi postavili brezžično omrežje s 85 dostopnimi točkami, ki bodo razporejene tako, da bodo pokrivalo skupne prostore, učilnice in zunanje površine. V prihodnosti se bo seveda razmišljalo tudi o pokritju celotnih domov. To bo skoraj zagotovo delo mojega naslednika.

Sprememb torej ne bo malo ... se bodo zaradi tega morda povišali stroški porabe interneta na posameznega stanovalca?

Definitivno ne! Stroški za internet bodo ostali enaki, vse dokler bo sistem vzdrževanja in podpore ostal takšen, kot je. Za to gre zahvala vsem administratorjem, ki pomagajo uporabnikom in kolegu **Luki Filipiču**, ki mi pridno pomaga pri upravljanju in vzdrževanju omrežja.

»Stroški za internet bodo ostali enaki, vse dokler bo sistem vzdrževanja in podpore ostal takšen, kot je.«

Pri izvajanju projekta boste najverjetneje mnogo izkušenj pridobili tudi administratorji in ostali oskrbovalci omrežja?

Celotna prenova omrežja je vsekakor enkratna priložnost za pridobivanje novih znanj in poznanstev. Veliko sodelujemo tudi z Arnesom, ki nam je vedno pripravljen pomagati. Prav tako z veseljem povem, da smo v projekt vključili tudi Fakulteto za računalništvo v Ljubljani. Njihovim študentom bomo namreč omogočili, da dobijo priložnost za delo na pravem projektu in si tako naberejo prepotrebne izkušnje ter osvojijo marsikatera znanja.

Kdaj približno lahko torej pričakujemo popolno obnovo internetnega omrežja?

Točen rok prenove omrežja je težko določiti, ocenjujemo, da nekje do konca januarja. Bistvo namreč je, da se najprej obnovi esencialne dele omrežja in se šele nato omrežje nadgrajuje z novimi idejami. Ob tej priložnosti bi rad vse uporabnike pozval k strpnosti in upoštevanju navodil, ki jim bo potrebno slediti ob prehodu na nov sistem. S tem se bomo lahko izognili vsem morebitnim zapletom, ki bi lahko nastali.

Za prihodnost se nam torej ni treba bati ...

Kar si sam želim v prihodnosti, je predvsem to, da internet v ŠDL ostane pod upravljanjem študentov, stanovalcev. Nizek strošek je le ena izmed prednosti. Na drugi strani prav tako ne poznam nobene organizacije, ki bi študentom omogočala, da sami upravljajo s tako velikim omrežjem. Pridobljeno znanje in izkušnje z vodenjem takšnega projekta so v našem primeru ogromnega pomena.

Bivanje živali v študentskem domu po domskem redu ni dovoljeno, možno je dobiti soglasje uprave

KAKEC POD MIZO IN PITON NA TELEVIZIJSKI ANTENI

PRIPRAVILA: ANJA BRUS

FOTOGRAFIJA: KATJA BOŽIČKO

Ljudje se lahko zelo navežemo na svoje kučke, mucke in ostale hišne ljubljence. Ko pa pride čas, da študent zapusti domače okolje in se preseli v študentski dom, se pojavi vprašanje, kam sedaj s svojim prijateljem. Večina pusti domačega ljubljence v oskrbi staršev, nekateri pa nimajo druge izbire, kot da štirinožni prijatelj zaživi študentsko življenje. Za skupno življenje sta se odločili tudi Karmen Saje in njena psička LeeLee, pasme mini pekinezer. Čeprav je bila Karmen že prej v domu, se je zaradi prostega časa odločila, da bi imela psa.

PSIČKA LEELEE V ŠTUDENSKI SOBI

Bivanje živali v študentskem domu po domskem redu sicer ni dovoljeno, možno pa je dobiti soglasje uprave. Lastnik živali sprejema vso odgovornost, pridobiti pa mora tudi soglasje vseh stanovalcev apartmaja oziroma sobe. Tako je uredila tudi Karmen, ki sedaj pravi, da za urejanje ni veliko birokratskih zapletov. Poleg soglasij je treba priložiti še ustrezna potrdila, ki dokazujejo, da je žival zdrava in cepljena. »Najprej sem se morala dogovoriti s svojo tedanjo sostanovalko, da se ne bi po nakupu psa premislila,« pove Karmen o začetkih. »Ni imela nič proti, vendar se z LeeLee nista preveč razumeli, zato ji je LeeLee vrnila s kakcem pod mizo, vedno pod mizo,« v smehu dodaja. Ko je sostanovalka čez lefa zapustila dom, se je h Karmen in LeeLee preselil še fant David in skupaj živijo še zdaj. Ker je večkrat menjala sostanovalko v drugi sobi, je morala tudi od njih znova in znova pridobiti soglasje o bivanju psa. Z večino ni bilo problemov. »Ena pa je bila v apartmaju le 5 minut, ko je videla pasjo posteljo, se je takoj preselila, saj se boji psov.«

SOBO SI DELI S PITONOM

Po navadi pa se ljudje bojimo bolj eksotičnih živali, kot so kače in pajki. Marku so tovrstne najbolj všeč. Že od nekdaj si je želel takega ljubljence, vendar domači niso bili preveč navdušeni, zato ni preveč razmišljal o tem, ob prihodu v dom pa je na idejo celo pozabil. »Ko so sostanovalki načeli to temo, so bili odgovori precej pozitivno naravnani in ob prihodu novega stanovalca niso preveč nasprotovali,« pove Marko. Nekateri so se kraljevega pitona seveda malo bali, vendar so se čez čas navadili in ga ob gledanju televizije tudi večkrat vzeli iz terarija. »Načeloma nikoli ni bilo z nobenim sostanovalcem takih težav, da bi ga bilo strah. Kača je večino časa zaprta v terariju, zato slabih izkušenj na srečo nimam,« dodaja. V študentskem domu je pobegnil le enkrat. Ko so ga prijatelji na zabavi v domu imeli po rokah, so ga kasneje nerodno zaprli v terarij, vendar ni ušel daleč. »Ovil se je okoli televizijske antene in tam počakal,« se spominja.

»Načeloma ni bilo z nobenim sostanovalcem takih težav, da bi ga bilo strah. Kača je večino časa zaprta v terariju, zato slabih izkušenj na srečo nimam.«

Življenje s kosmatinci in tistimi brez dlake je zelo zanimivo in nič kaj dolgočasno. Vendar je za vsako žival potrebna skrb. Karmen tako svojo psičko vozi na sprehode in opravljat potrebo, da ne nastajajo nesreče pod mizo. Kača pa potrebuje žive miške za hrano in urejen življenjski prostor. »Na začetku sem kačo nekajkrat nesel domov, sedaj pa zanjo poskrbim v petek in je do nedelje še vedno v redu,« pravi Marko. Pes pa seveda ne more ostati sam za vikend. Skrb je zato odvisna od vrste, velikosti in samega načina življenja, o katerem moramo dobro premisliti, preden se odločimo za novega stanovalca.

Obnova študentskih domov v Mestnem logu

HRUP IN UMAZANIJA V ČASU PRENOVE DOMA

PRIPRAVILA: ANA BAVČAR

FOTOGRAFIJA: SAMO MUROVEC

Minilo je že celo leto, odkar smo v ŠD 4 videli prvo obvestilo o tem, da so na vrsti spremembe. V trojki so bile takrat sobe že prenovljene in približno smo vedeli, kaj nas čaka. Predvsem smo pričakovali veliko hrupa, nismo pa pričakovali, da nam bodo delavci ob vseh možnih urah dobesedno vdiral v sobe.

Najprej je bila na vrsti prenova pohištva v sobah. Za dva dni smo se morali izseliti, da so lahko delavci v miru opravili svoje delo. Nekateri smo imeli srečo, saj so določeni apartmaji prišli na vrsto za vikend in smo tako lahko šli domov, ostali pa malo manj, saj so morali sredi tedna iskati nadomestni prostor za spanje in za vse stvari, ki so jih morali pospraviti iz sobe. Za sobami so prišle na vrsto kuhinje. Prav tako kot pri sobah je bilo rečeno, da bodo nove kuhinje urejene že v dveh dneh. Razočaranje stanovalcev je bilo zato zelo veliko, saj je bil apartma po dveh dneh še vedno prazen prostor. Tako je bilo še po treh in po štirih dnevih ... Cel teden je trajalo, da smo si lahko končno skuhalo kavo na štedilniku in ne na majhnem kuhalniku sredi hodnika.

SLEDIL JE DRUGI DEL PRENOVE – PREZRAČEVALNI SISTEM

Da so bile vse stvari urejene, poleg kuhinj in sob, tudi nov pod, je trajalo vse tja do poletnega izpitnega obdobja, ko je bil na vrsti še drugi sklop prenove. In sicer je bil to prezračevalni sistem in nova fasada. Spet smo bili deležni neznanega hrupa, ki nam je vsem kodral živce, še toliko bolj zato, ker je bilo na vrsti učenje in zbiranje zadnjih moči za uspešen zaključek letnika. Po mojih osebnih izkušnjah je bilo takrat malo bolje, predvsem zaradi delavcev, ki niso kar vdiral v sobe in so bili v večini zelo prijazni in uvidetni.

»Vemo, da je delavcem bolje, če delajo počasi in nič ne pucajo za sabo. Za njih je to gradbišče, mi pa moramo potem v tem živeti.«

STANOVALCI ZGROŽENI NAD HRUPOM IN NEREDOM

V pisarno za študentske domove so stanovalci Mestnega loga pošiljali tudi pritožbe. Poleg hrupa je bilo precej neprijetno tudi to, da je bilo vedno vse umazano. Kot da bi živeli na dejanskem gradbišču. Odgovor iz Rožne doline je bil ta, da so to redna vzdrževalna dela in da je edina rešitev preselitev. Stanovalka Špela je povedala: »Nič nimamo proti prenovi, ampak način izvedbe je nevdzdržen. Vemo, da je delavcem bolje, če delajo počasi in nič ne pucajo za sabo. Za njih je to gradbišče, mi pa moramo potem v tem živeti.«

V ČASU PRENOVE STANOVALCEM IZGINILE STVARI

Precej, če se mi izrazim, moteče je bilo tudi izginjanje stvari med prenavo. Pred kratkim je predsednica doma na skupini na Facebook-u napisala, naj se javijo tisti apartmaji, kjer so zmanjkale metle. Seveda se je oglasila večina apartmajev. Zmanjkale pa so tudi druge stvari, hrana, pijača, TV daljinci, celo antene in podobno.

BO SLEDILA TUDI PRENOVA TUŠEV?

Ko smo že mislili, da se je prenova študentskih domov v Mestnem logu končno zaključila, pa se je pri vходу pojavilo novo obvestilo, in sicer, da začenejo v apartmaju 380 z menjavo tuš kabine. Stanovalci se sicer še sprašujemo, ali to pomeni, da bodo prenavljali vse tuš kabine ali samo to omenjeno, in tudi predsednica o tem nič ne ve. Mislim pa, da se nas je že večina vdala v usodo, da je ta prenova nikoli končana zgodba, ki se bo vlekla v nedogled.

festivalsko

KKŠ Summer fest

KLJUB SLABEMU VREMENU ZANIMIVO FESTIVALSKO DOGAJANJE NA KOROŠKEM

PRIPRAVILA: LUCIJA ŽORKO

FOTOGRAFIJA: NINA LENKO

»... Res na planetu polno lepih je mest, a prit rajš z mano na KKŠ Summer FEST!« Tako je avgusta odmevala himna največjega glasbenega festivala na Koroškem, ki ga je že tretje leto zapored organiziral Klub koroških študentov. Idilična lokacija, izbrani bendi, mladi, druženje – zabava je bila zagotovljena!

O festivalu smo slišali veliko pozitivnih besed, zato smo se s prijatelji odločili, da se letos na lastne oči prepričamo, kaj je na Koroškem tako posebnega. Zelo zgodaj smo že kupili vstopnice in nestrpno pričakovali poletni festival. Nato pa dež, oblaki in neobetavna vremenska napoved. Skoraj bi že odpovedali, a nazadnje smo se končno odločili: »Na Koroško gremo v vsakem vremenu!« Opremili smo se s toplimi oblačili, v nahrbtnike spakirali dežnike in se odpravili proti Ivarčkemu jezeru.

Organizatorji so poskrbeli za pestro dnevno dogajanje. Lokacija nudi številne priložnosti za športno udejstvovanje, ki so jih mladi izkoristili. Odbojka na mivki, tekmovanje v vlečenju vrvi, preizkušanje ravnotežja v slacklinu, košarka, nogomet, bitka z vodnimi baloni, beer pong – vsak je lahko našel nekaj zase. Za malo manj aktivne pa so se potrudili člani skupine Pitoni Z.O.O. s svojim impro šovom.

Tudi na jezeru je dogajalo, saj so se udeleženci lahko odločili za vožnjo z vodno tubo ali pa zorbing na vodi. Najbolj pogumni so pozabili na nizke temperature in skočili v Ivarčko jezero, ki je vsekakor nudilo hladno osvežitev. Mi smo se kljub mikavnemu nedeljskemu jutru zadovoljili le z namakanjem nog.

Skoraj bi že odpovedali, a nazadnje smo se končno odločili: »Na Koroško gremo v vsakem vremenu!«

Zvečer so prevladali glasbeni ritmi. V petek so nas zabavali Nitrox, Hamo & Tribute 2 Love, Hladno pivo, Superhiks, Neozbiljni pesimisti, najbolj pa smo bili navdušeni nad energičnim irish-celtic bandom Happy Ol' McWeasel ter sarkastičnima in vedno zabavnima Slonom in Sadežem. Tudi sobota ni razočarala. Družno z Jinxi smo prepevali »Tamo gdje je sve po mom«, rockerske duše pa so kot vedno obnoreli Mi2, ki so poleg starih uspešnic predstavili tudi nekaj novih hitov. Poleg tega so vzdušje ogreli še Fed Horses, Repetitor, Zircus, Eskobars, Faul & Wad Ad ter Lollobrigida. Omeniti velja tudi pestro dogajanje na elektronskem odru, ki je prav tako zadovoljilo z odličnimi DJ-ji.

Po napornih, a vsekakor pestro preživetih dnevih, smo se po koncu koncertov premaknili do kampa, kjer smo lahko brezplačno prenočevali. Dobro smo se seveda morali obleči, saj so se temperature ponoči spustile le nekaj stopinj nad ničlo. K sreči smo v nahrbtnikih našli dovolj puloverjev. Zjutraj nas je pričakal čudovit pogled na Ivarčko jezero, ki je s svojo okolico res občudovanja vredno. Okrepčali smo se lahko z ugodno ponudbo hrane in pijače, nato pa se prepustili dogajanju. In povzetek? Kljub ne preveč poletnemu vzdušju nas je festival navdušil in sklenili smo, da se gotovo še vrnemo!

Schengenfest

4 DNEVI, 34 NASTOPAJOČIH IN 19.000 OBISKOVALCEV

PRIPRAVILA: JULIJA OPEKA

FOTOGRAFIJA: ARHIV SCHENGENFESTA

Tudi letos smo se s kolegi napokali v avto in zapeljali ob idilično Kolpo na Schengenfest. Prijazni redar nas je usmeril na travnato parkirišče in voila – že smo, zaradi predhodnega obilnega deževja, parkirali v blatni kopeli. Ko smo si punce živčno ogledovale avto, so nam brž priskočili na pomoč fantje iz bližnjega avtomobila, ki so nas »porinili« iz blata ter ponudili deci rujne kapljice. Schengenfest se je torej začel.

Menda nas je prišlo 19.000 v 4 dneh, zabavalo pa nas je 34 izvajalcev na dveh odrih. Sproščeno ozračje, dobra glasba in odlična družba so bili naši glavni festivalski spremljevalci. Prvi večer nas je ogrel Vlado Kreslin, ki sta mu sledila Fckn DJ's. Ker smo imeli že pošteno suha grla, nas je odneslo pod šotor, kjer pa smo pogrešali nadaljevanje žura ob glasbi, kot je bilo to v navadi pri Rock Otočcu. Po prekratki noči smo najprej zavili v bližnjo gostilno na zdravljenje zvonjenja v glavi. Zelo spodbudno je, da s Schengenfestom živi celotni kraj, saj so se domačini trudili privabiti čim več obiskovalcev na različne stojnice s študentskemu žepu prijaznejšimi cenami.

Če na hitro povzamem izvajalce – v petek sta glavni oder zaznamovala predvsem Die Antwoord, ki sta v Vinico privabila tudi številne tujce ter Kiril Džajkovski in Laibach, na elektro odru pa duo Klangkarussell. V soboto sta bila glavna 2Cellos, ki sta kriva, da se je pred vhomod gnetlo firbcev brez kart, za jugonostalgične pa so poskrbeli Bajaga i Instruktori. Večera na elektro odru pa žal ne morem komentirati ... Zadnji festivalski dan so nastopili H.I.M. pa Zebra dots, Morcheeba in drugi, elektro oder pa sta zavzela Kanzyani in Ian F ter za finiše Belteak. Organizatorji so poskrbeli tudi za pestro dnevno dogajanje. Tako so nas animirale na primer brhke trebušne plesalke in ženska na hoduljah, maskota Schengy je imel fantovščino, za opoldansko-jutranji smeh so poskrbeli komiki iz Kluba čista 10ka, razgreteži so se lahko hladili v vinskem čeburu oz. hobuku, na voljo je bil slackline ter celo vagon z butično hrano, med drugim pa je potekal tudi izbor Miss metliške črnine, kjer so morale tekmovalke za zmago na najbolj seksi način popiti kozarec te slavne belokranjske kapljice.

»Na parkirišču nas je vonj roštilja opomnil, da je čas za kosilo, zato smo tudi mi zakurili in se nato pregovarjali z varnostnikom, da nismo piromani.«

Sobotno popoldne je zaradi lepega vremena večina preživela na nabrežju Kolpe ob poslušanju glasbe in alkoholnem čvekanju. Po nekaj spodbudah sem se tudi sama opogumila in zaplavala, a me je že po nekaj sekundah odneslo ven, saj je bila voda ledeno mrzla (menda je imela 14°C), je bilo pa zato zabavno gledati grimase kopalcev, ki jih je ob skoku v vodo pošteno »zategovalo«. Na parkirišču nas je vonj roštilja opomnil, da je čas za kosilo, zato smo tudi mi zakurili in se nato pregovarjali z varnostnikom, da nismo piromani. Na srečo nas je pustil uživati v pikniku za ceno dveh pleskavic. Na splošno so bili varuhi reda in miru vsaj po mojih izkušnjah sodeč zelo prijazni; eden nam je v zgodnjih jutranjih urah celo zarepal, kar je povzročilo salve smeha. Smešna je bila tudi prigoda z nekim Brazilcem, ki ga je nekdo zafkraval z Nemčijo in 7:0, zato je užaljen protestno zapustil prizorišče in šel spat pred mrliško večico.

Vsekakor je letošnji Schengenfest postregel z zanimivim dogajanjem kljub temu, da nas je nekajkrat pošteno premočilo in so bili gumijasti škornji nepogrešljiva oprema. Schengy, se vidimo naslednje leto!

Punk Rock Holiday

PRIJAZNE PUNKERSKE POČITNICE

PRIPRAVILA: LEA DVORŠAK

FOTOGRAFIJA: LEA DVORŠAK

Če odmislimo ljubezen do punka, ki si jo vsi obiskovalci gotovo delimo, so ljudje na Punk Rock Holiday tisti, ki delajo ta festival tako drugačen in teden ob Soči nepozaben.

Z družbo smo po malo več kot treh urah vožnje na prvi dan festivala prispeli do Sotočja in takoj je postalo jasno, da bo množica letos večja kot lani. Morda so za to kriva večja imena na seznamu nastopajočih, saj so najbolj težko pričakovani Nofx, Reel Big Fish, Sick of it All, H2O in Langwagon verjetno k nakupu vstopnice prepričali kar nekaj oboževalcev več. Če smo leto poprej lahko tako izbirali, kateri prostor za kempiranje nam je bolj všeč, smo letos preprosto iskali kakšno prsto točko med drevesi. Še nekaj mučenja z zabijanjem klinov in čas je bil za prvo pivo in prvi bend, potem drugo pivo in drugo bend ... in tako dalje do zvezd večera, ameriških punkerjev NOFX, ki so že prvi večer poskrbeli, da je bil prostor pred glavnim odrom popolnoma poln.

»Moji starši so želeli, da postanem vojak. Veste, kaj sem jim storil? Postal sem rokenroler!«

Večerna situacija se je ponovila skoraj vsak večer, medtem ko so vroči popoldnevi v Tolminu zmačkane glave in razgreta telesa privabili k Soči. Kljub mrzlim 14°C, ki ti omrtvičijo noge, če v njih stojiš predolgo in so popolnoma primerne samo za hlajenje piva iz trgovine, kjer so vsak dan že zgodaj popoldne zevali samo prazni hladilniki s pijačo, so se mnogi pogumneži odločili za plavanje. Najbolj izvirna sta bila letos mladeniča, ki sta oder zamenjala za gumijast čoln na Soči in ob spremljavi kitare na ves glas prepevala punkrock hiše, medtem ko je tretji član tega nenavadnega benda vlekel čoln po plitvini ter poskrbel, da smo ju slišali (pa tudi videli) čisto vsi. Nagrada je sledila po koncu rečnega koncerta, ko ju je množica na suho pospremila s stoječimi ovacijami, mnogi pa so ju hitro povabili na hladno okrepčilo.

Ob vsem tem študentskem načinu življenja me vsako leto znova preseneči, da festival obišče toliko družin z majhnimi otroki, ki prosto tekajo po kampu, zvečer pa se na presenečenje mnogih suvereno mečejo z odra skupaj z veliko starejšimi kolegi v irokezah. Večinoma jih ulovijo kar njihovi očetje, svetlolasega develetnika pa je letos množica dvakrat ponesla čez pol prizorišča, medtem ko je za njegovim hrbtom legendarni Paul McKenzie v karirastem kiltu iz The Real McKenzies kričal: »Moji starši so želeli, da postanem vojak. Veste, kaj sem jim storil? Postal sem rokenroler!«

Punk Rock Holiday je bolj prijazen od vseh bolj komercialnih festivalov pri nas in v tujini in to vedo tudi bendi. »Tukaj je neverjetno! To se ne dogaja nikjer drugje na svetu. Zgodi se samo enkrat na leto, v Sloveniji. Upam, da veste, kako dragocen je ta festival,« je množico nagovoril pevec melodičnih hardcore punkerjev A Wilhelm Scream. Vstopnico za letošnjo izvedbo sem zato, potem ko sem lani tam prvič preživela nekaj dni, kupila že avgusta lani. Torej točno eno leto pred festivalom, čeprav ni bilo znano niti eno ime s seznama nastopajočih. Letos, po še enem nepozabnem tednu v Tolminu, sem prepričana, da bom 7. septembra že držala v rokah karto za Punk Rock Holiday 15.

SPONZORJI MAJSKIH IGER 2014

LISTERINE[®]

Palmolive

Lomas d.o.o.

Naravnost k najboljšim **Straight** to the great

Compeed[®]

Bodite neustavljivi

PARK OF
MILITARY
HISTORY

PARK
VOJAŠKE
ZGODOVINE

Združeni Arabski Emirati

DRŽAVA NAFTE, BLIŠČA IN KAMEL

PRIPRAVILA: ENJA ZAGORŠEK

FOTOGRAFIJA: ENJA ZAGORŠEK

Navadno je maj precej naporen mesec. Kup knjig in zapiskov na mizi opozarja na prihajajoče izpitno obdobje in vzbuja občutek krivde ob pestrem obštudijskem dogajanju. Letošnji maj pa si bom še posebej zapomnila po potovanju na Arabski polotok v državo nafte, lepih peščenih plaž, žgočega puščavskega sonca, tradicije in strogih zakonov, blišča in poceni bencina – Združene Arabske Emirate.

»Saj nisi resna? Me veseli, da smo se spoznali. Upam, da dobro poznaš kolegico, s katero potuješ,« so bile reakcije prijateljev, ko sem naznanila, da bom v času »must go« Skisove tržnice pohajkovala po Združenih Arabških Emiratih. Letalska karta za manj kot 100 evrov in nepremagljiva želja po skoku izven Evrope sta naju s prijateljico prisilila k hitri odločitvi za potovanje, še preden to dopušča študijski urnik. Ker se ponudbe spreminjajo hitro, sva brezglavo rezervirali letalsko karto do Abu Dhabija in se šele nekaj dni pred odhodom obremenjevali z nočitvami. Ugotovili sva, da lahko potovanje razdeliva na tri dele: štiri dni Abu Dhabija, tri dni Dubaja in ena neprespana noč v Rimu. Tako se je začela najina arabska avantura »sedem in ena noč«.

»Z očmi sva opletali po vseh delih letališča in tu in tam opazili kakšnega šejka s šišo, z ustnicami pa skrivali zobe, ker bojda ni prav, če se ženska prešerno smeji.«

Po zaskrbljenih pogledih prijateljev in znancev je ob pristanku letala v Abu Dhabiju tudi meni razbijalo srce. Z očmi sva opletali po vseh delih letališča in tu in tam opazili kakšnega šejka s šišo, z ustnicami pa skrivali zobe, ker bojda ni prav, če se ženska prešerno smeji. Že takoj na začetku so nama pobrali preveč denarja za menjavo naše valute v njihove dirhame (ob menjavi 300 evrov so nama jih pobrali približno 55), nato pa so naju še pošteno obrali z vožnjo do hotela. Nepoučeno in naivno sva verjeli, da bo najin hotel zaradi ugodne cene izjemno skromen, vendar pa sva kaj kmalu ugotovili, da beseda skromno ne sodi v slovar Emiratom. Vse je potekalo po principu »you name it, you have it«, problem je le, da je uslužnost plačljiva. Priznati moram, da sva skladno s stereotipi pričakovali popolnoma zaprto kulturo, v kateri obstaja cel kup tabujev, a naju je že na prvem kosilu presenčila pesem Blurred lines brez kakršnekoli cenzure besedila.

Težko bi strnila sedemdnevno nepopisno srečo v en sam potopisni prispevek. Čeprav navadno preveč govorim in pripisujem besedam veliko moč, sem tokrat ob poležavanju v bazenu, kopanju v morju, tihotapljenju v Emirate palace, občudovanju mošeje, kajenju šiše, uživanju v omamnih arabskih vonjavah, ki se raztezajo po stavbah, ter razvijanju brbončic z božanskimi mango shaki na koncu dneva, ko je iz hotelskega kompleksa in jazz priredbah zvenela glasba Laure Pausini, zmogla izdavit le še La vita è bella. Najbolj navdušujoč pa nama je bil obisk puščave. Tja smo se odpeljali v džipu skupaj s tremi Španci, ki so brez pritoževanja prenašali najine krike ob divji safari vožnji, med katero nas je močno premetavalo. In čeprav je vožnja s spretnimi vozniki popolnoma varna, sem si zaradi kričanja ob tem, ko je džip priletel na tla, moja glava pa v njegov strop, do krvi pregriznila ustnico. Nora vožnja po puščavi je bila enkratno doživetje, ki pa ji je sledilo še več nepozabnih trenutkov. Poslikava s kano, orientalski ples profesionalke, ki zavidljivo obvlada gibe svojega telesa, okusna arabska kava z dateljni, večerja in šiša sredi puščave, pa seveda nepogrešljivo jahanje kamel in preizkušanje tradicionalnih oblačil, pri čemer so naju ostro zavrnil, ko sva želeli nase navleči moška oblačila.

»Težko bi strnila sedemdnevno nepopisno srečo v en sam potopisni prispevek.«

Po čarobnih dneh Abu Dhabija najbrž ni presenetljivo, da sva ob prihodu v Dubaj imele ustne koticke usmerjene k podplatom. Začelo se je s triurno vožnjo z mestnim avtobusom z glavne avtobusne postaje do Silikonske oaze, v kateri se je nahajal najin hotel. Tu naju je pričakal za slovenski okus prevelik ščurek sredi pločnika, oderuške cene in televizija brez programa, ki bi prenašal finale Eurovizije, katero sva spremljali iz Abu Dhabija. Za študentsko denarnico previsoke cene za vstop v znameniti hotel Burj al arab in stolpnico Burj khalifo so nama porodile kup idej, kako priti vanje zastoni. A ideja o tihotapljenju – pri čemer so naju varnostniki štirikrat pregnali od vhoda, o izgovoru, da sva študentki, novinarki, ali uporabi toaletnih prostorov ni dovolj tehten argument, zato sva izmed vseh planov izbrali tistega, ki je vključeval nakup vstopnice. Notranjost Burj al araba bo pa zaenkrat ostal neznanika, saj vstopnina pravzaprav pomeni obisk kavarne, kjer ni moč piti pod 50 evrov. Za povrh vsega sva tudi bežali pred preveč vsiljivimi priseljenci, štopali na robu avtoceste, ker naju je zaradi želje po hitri hrani taksist odložil sredi ničesar, in zadnji dan potovanja ugotovili, da si ne moreva privoščiti arabskega žura, kar sva nepolnoletni in so naju varnostniki z veseljem obvestili, da obstaja sprehajalna cona za otroke. Kljub vsemu pa je bila izkušnja enkratna, saj so naju vsa nesrečna naključja iz srca nasmejala. Ne doživiš vsak dan, da med kopanjem v morju srce zastane, ker ti na plaži kamela skoraj pohodi nahrbtnik. Prav noro se zdi, da je shopping center središče vsega, tako prebivalcem kot turistom Dubaja, saj je v njem poleg trgovin, kina, molilnice in restavracij celo veliko drsališče, in ja ... tudi smučišče z gondolami in tobogani ter vstop v največjo znamenitost, stolpnico Burj khalifo, ki je leta 2008 postala najvišja stavba, kar jih je zgradil človek.

»Ne doživiš vsak dan, da med kopanjem v morju srce zastane, ker ti na plaži kamela skoraj pohodi nahrbtnik.«

Po pristanku v Rimu, kjer je najin hotel zamenjal dražji hostel z desetimi posteljami in ne ravno čisto kopalnico, se nama je že začelo kolcati po Emiratskem svetu. Kljub obsojanju zahodnega sveta zaradi tradicionalnih oblačil, statusa žensk in predstav o nerazvitem svetu, sva razvili visoko spoštovanje do njihove kulture. Medtem ko so naju v Rimu glasno ogovarjali, so bili Arabci zadržani, tihi ali pa so vljudno kramljali o vremenu, ki sredi puščave ni tema za debate. Ženske niso »hey girls«, ampak »ladies«. In žene niso zakrite v grdi črnini, ki jih dela nepravilne, ampak skrivnostno žarijo skozi črno tkanino vrhunske znamke, ki je tradicionalno oblikovana, izpod nje pa kukajo modne znamke z vsega sveta, vrtoglave pete, skrbno urejeni nohti, ki tipkajo po iphonu, v drugi roki pa nosijo vrečke iz Victoria's secret.

Valencija

MESTO LEPIH UMETNOSTI, DOBRE HRANE, PRIJAZNIH LJUDI IN SIESTE

PRIPRAVILA: ANJA BRUS

FOTOGRAFIJI: ANJA BRUS

Načini spoznavanja Španije so lahko zelo različni, vendar poznati tamkajšnje prebivalce, ki dobro poznajo svojo hrano, ima poseben čar oziroma zelo poln želodec. Španci na splošno posvečajo veliko pozornosti hrani. »Vamos a tomar tapas (Pojdimo na tapase)« je pogost stavek med tamkajšnjimi prebivalci. Polni bari, pri nekaterih celo vrste ljudi, ki čakajo na svojo mizo, da bi poskusili montaditos. Majhni obloženi kruhki z najrazličnejšimi kombinacijami. Losos s slivovo marmelado, paradižnikova marmelada na piščancu in veliko drugih, nenavadnih kombinacij. Mesto živi predvsem zvečer in ponoči, saj je čez dan prevroče. Zvečer se tudi otroci zgrnejo na igrišča in se igrajo do poznih ur. Takrat je tudi čas, da se vsi sosedje iz blokov zberejo na osrednjem dvorišču. Njihovo uživanje na prijetnem nočnem zraku lahko traja tudi do druge ure zjutraj, ker dneve v večini preživljajo v stanovanjih pod klimo in imajo daljšo siesto, saj se zanje dan začne zvečer.

Za zabave nikoli ne zmanjka časa ne denarja. »Ker se poleti nič ne dogaja, smo si morali nekaj izmisliti,« zagovarja Ruben. Gran nit de julio v valencijanščini pomeni Velika julijska noč, ki je letos potekala 19. julija. Je zabava, kultura, glasba in več prireditev v enem. Skoraj celo poletje so v Valenciji prireditve za vse okuse, vrh pa dosežejo na »veliko noč«. Takrat so muzeji zastonj odprti do druge ure zjutraj, na trgih je rajanje z glasbo za vse okuse, pomemben člen pa je večerni spreved po Calle de la Paz. Skulpture, napihnjene z zrakom, najrazličnejših oblik in velikosti se pokažejo širši množici. Vsaka skulptura predstavlja neko zgodbo, spremljajo pa jo še drugi tiki in plesalci. Hoboŕnica, želva, kit, ki spuŕŕa penaste balončke, izmiŕljene triglave skulpture, zmaji,...

Čudovite skulpture so tudi v predelu, ki se imenuje Ciudad de bellas artes (Mesto lepih umetnosti), kjer je več zgradb in objektov: Palača kraljice Sofije, Muzej znanosti, Oceanografik, stavba namenjena predstavitvi gradnje, veliko podzemno parkiriŕe z vrtom in most arhitekta Calatrave. Najbolj obiskan je seveda Oceanografik, ogromen akvarij, kjer je zbranih zelo veliko morskih ŕivali in rastlin ter prikazuje podvodni svet svetovnih oceanov in morij. Največja atrakcija je prikaz prehoda čez Tihi ocean in sprehod skozi vodni tunel, vsakih nekaj ur pa lahko vidimo tudi predstavo delfinov in ptic. V Valenciji je akvarij pomembna točka ogleda in jo oglašujejo ŕe na letalu, vendar so vrste za vstopnino v tem času izjemno dolge, zato svetujejo, da si vstopnice pridobiŕi ŕe prej. Poleg akvarija je zanimiv tudi ogled muzeja, kjer so predstavljene različne znanosti. Razstave niso vedno enake in se sčasoma spreminjajo. NASA je predstavila svoje delovanje in sprehod po luni, lahko si ogledaŕ delovanje elektrike v obliki ŕova, predstavljeni so nogometni klubi ŕpanije, preizkusi lahko veliko znanstvenih doseŕkov na področju znanosti in si ogledaŕ predstavitve, filme, tudi v 3D obliki, spoznaŕ svetovne znanstvenike in Nobelove nagajence ter njihovo delo. Pomembna točka Valencije je seveda tudi Biopark, ŕivalski vrt na obrobju mesta, kjer so predstavljeni deli sveta, kot so tropski svet, savana in Madagaskar. Prav ta je zanimiv zaradi načina ogleda ŕivali, saj so vse prosto odprte in se gibajo med obiskovalci. Opice skačejo po drevesih mimo ljudi, zaŕo je potrebno zelo paziti, da kakŕna ne opravi svoje potrebe kar nad vaŕo glavo. Tudi ostali predeli, kot sta savana in tropski pas, so prilagojeni tako, da je obiskovalcu čim bolj pribliŕano realno okolje. V

ta namen so skonstruirane drugačne ograje, živali so ločene z višino, vodo in drugimi naravnimi pojavi in ne z elektriko ali mrežo. V park so prinesli drevesa iz naravnega okolja, jih »mumificirali« in s tem uprizorili enak habitat. Film, ki je vreden ogleda, to tudi nazorno prikazuje. Živali niso last parka, temveč svetovne organizacije živalskih vrstov in potujejo od enega do drugega živalskega vrta.

Za vsak ogled pa je potrebno imeti čas. Imeti le tri dni, sploh ni dovolj, če želiš spoznati, videti in preizkusiti zgoraj našteje stvari. Valencia je obalno mesto, torej je obisk plaže neizogiben. Peščena plaža, dolga kilometre in kilometre, bari, stojnice, veliki peščeni gradovi na obrobju in odprto morje z veliko valovi poleg steze za Formulo. Na obali je tudi veliko razgledišče za tekmovanje jadrnic America's Cup. Razgledišče na celotno staro mestno jedro pa je osemkotni zvonik El Micalet na trgu kraljice Sofije, po katerem vodi 238 ozkih stopnic.

Zgodovinski del mesta so prilagodili zgodovinskemu muzeju. Muzej je zgrajen na ostankih iz rimskih časov, ki so jih dobili ob gradnji podzemne železnice. Del term in glavnega trga si lahko ogledaš s pomočjo nove tehnologije v računalniški 3D obliki. Zanimivo zgodovino pa ima tudi park Turia, kjer je nekoč tekla reka, vendar so jo zaradi velikih poplav presušili, zdaj pa so v njem sprehajalne poti, opera, otroška igrala. Ozelenel in dobro oskrbovan park z različni rastlinami je tudi odlično mesto za počitek, vadbo, ples, fitness, piknik, tek ali kolesarjenje. Ob večernih in zgodnjih jutranjih urah je namreč park poln športnikov. Na koncu parka pa se že dviga stavba palače kraljice Sofije.

Življenje v Valenciji je prilagojeno temperaturam. Čez poletje se ljudje zadržujejo v stanovanjih, marsikdo ima delavnik zgodaj zjutraj, da se izogne visokim temperaturam. Ruben, ki je po poklicu agronom, začne delo že pred sončnim vzhodom, zato da ga zaključijo prej in gre na siesto. Sušno podnebje vpliva na rast rastlin, zato je Valencia med največjimi izvoznicami pomaranč, južneje pa tudi kakija in drugih agrumov. Veliko je zapuščenih prostorov za izvoz pomaranč, zmanjkalo je denarja, sedaj med krizo pa jih nihče ne kupi. Ruben je prepričan, da ima Valencia več možnosti, ki pa jih žal ne izkoristi. Kljub temu pa po poti iz Valencije

proti severu lahko vidimo ogromne nasade pomaranč, tudi po višjih legah. Uro vožnje iz Valencije je kraj Bocarent. Znan je po veliki shrambi ledu, ki jo je Comunidad Valenciana uporabljala za ribe. Poleg zamrzovalnika si lahko ogledaš tudi shrambe za skrivališča pred mišmi in vojaškimi napadi. V živo skalo vklesana skrivališča, ki so bila dostopna le z zunanje strani po vrvnih lestvah. Sedaj je vse prilagojeno v turistično znamenitost, po kateri se obiskovalci plazijo iz enega skrivališča v drugo. Poti so zelo ozke, zato to odsvetujejo ljudem močnejše postave ali tistim, ki niso dovolj gibčni in močni v rokah. Po sofesi navzdol od Bocarenta je kopalnišče, ki ga poznajo le domačini. Ledeno mrzla voda v tako toplih krajih se še kako prileže. »Morje je proti temu navadna juha,« pravijo Španci.

Huerta je tudi prostor za »fiestas«. Že dvajset let z isto skupino prijateljev prirejajo rojstne dneve in tudi za okroglo šesdesetletnico ni razlik. Predjed so caracoles v posebni zeliščni omaki. Slišati je v redu, ko pa na krožnik dobiš zajemalko specialitete iz polžev, pogledaš drugače. Z zobotrebcem izvrtiš polžča meso, ga na sredini preščipneš in poješ polovico. Hiško seveda pustiš, iz nje izpiješ le omako. Sledi več vrst solat, gaspacho (mrzla kislata juha iz paradižnikov in ostale zelenjave) in poseben sendvič, ki ga naredijo prijatelji slavljenca. Velika štruca, dolga najmanj en meter, prerezana vzdolž, v katero dajo zelenjavo iz huerte, pršut in namaz. Slavljencu ga prinesejo kot torto (vendar pozor, ni namesto torte), ki ga ta razdeli med vse povabljene. Na koncu seveda sledi še sladica, in to ne samo ena. Več vrst biskvitov, krem in flanov se razdeli vsakemu po malo, da poskusi vse dobrote. Šele ko se vsi povabljeni dobro najedo, voščijo slavljenču in dajo darila. »Če so dobro jedli, dobiš lahko darilo,« pravi Ruben.

Valencia je v poletnem času bolj zaspana in ne pretirano energična, utrujena od vročine. Druga zgodba se dogaja v času festivala Fallas, ko mesto dobi popolnoma drugo podobo. Povsod lahko vidiš like iz risank, namišljenih junakov, resničnih ljudi, narejenih iz kartona in stiropora. Vse umetnine pa za čas dneva zaveznika Valencije 19. marca zažgejo na trgih. To je praznik, na katerem Valencia dela vse leto in živi za tisti teden.

international corner

WELCOME TO LJUBLJANA

PREPARED: KATJA HUMAR

PHOTO: KATJA HUMAR

There it was. A big lake, near the misty marshes. And one man. He went by the name Jazon. He came from a land called Greece and found himself on the boat sailing over the black sea to full fill a special mission. He stole the golden fleece from the king of Kolhida and tried to escape from his solders by reaching the Aegean sea. But instead of getting there, they wander off into the water of river Donava and then Sava and stopped near the spring of Ljubljana river. They were left with no choice but to stay there for the winter and they planed to exhibit the boat and transfer it to Adriatic sea. Near the town Vrhnika they saw the big misty lake. There was a strange atmosphere around this lake, and that secret soon reviled itself. It was a terrible marsh monster, which went after them, but brave Jazon, of course, killed it. The monster was known as the dragon of Ljubljana, and some people say that Jazon was the first inhabitant of Ljubljana.

The real drragon may be dead, but its spirit still lives on. Ljubljana dragon is from the Baroque onwards displayed on the coat of arms of Ljubljana city, urban buildings, manhole covers, on the stairs of the castle tower and on the city's flag. It illustrates the strength, courage and greatness. Four dragons are guarding one of the bridges crossing the Ljubljana river; the Dragon bridge. This bridge was build in 19th century and is still considered as one of the most beautiful parts of the Viennese Secession.

The dragon story is just one part of our history. Ljubljana was influenced by several cultures, as it was at the crossroads of Germanic, Romance and Slavic cultures. Walking up the old part of city centre, you can smell sent of the local products of the city's market, where every Saturday a lot of people gather to hang out and try the food from the open kitchen. Further on you can feel the vibe of the old city centre, which is full of small unique shops, restaurants and bars. There stands also the Ljubljana's cathedral, decorated in baroque. On the top of the hill stands the castle, with a great view of the city. Slovenia country was based on the Slovenian language, once it was written, people realised the meaning of the culture.

So, just across »Tromostovje« (The Triple Bridge) there is Prešeren square, which is dedicated to the national poet France Prešeren, who is know for his amazing art work and love for wine. He even wrote the national anthem as The Toast to all nations. Just under the his statue it is a popular place to meet people, it is surrounded by old palaces and the red Franciscan church. Just a few steps away it is Kongresni square, a square dedicated to all great events. Near it stands the country's biggest library NUK, which was made by Jože Plečnik. Plečnik made also the three bridges, the Ljubljana's only skyscraper, and many other buildings. His work is highly respected, so some people call the city Plečnik's Ljubljana.

If you walk the other way there is a very hip Trubarjeva street, full of bars, hanging shoes, music shops, with a place called Rog, now a paradise for new underground artists, but before it used to be an old bicycle factory. One place you must not miss is Metelkova. This street used to have former military barracks. But than a group of artist got together and turned the old prison into youth hostel, and the dark square into art piece. Now Metelkova is now full of art galleries, bars, artists studios, it has space for designers, it holds offices of cultural organisations and concerts with all kind of live music.

The best thing about Ljubljana (sometimes also the worse) is that you can easily get everywhere. If you want to escape from the streets you just walk into Tivoli park or one of its hills, and forget about everyone.

THREE HUNDRED FUZZY BEARS

PREPARED: KATJA HUMAR

It is good to learn new languages, and somehow we all tend to have this bad habit when we start to it with the good old swear words. Slovenian language has its own kind of swear words that may tell you something about our culture, or maybe not. Below there are some of Slovenia's weirdest traditional »swear words« with a literal translation:

1. Tristo kosmatih medvedov
= THREE HUNDRED FUZZY BEARS!

2. Je bela cesta!
= THE ROAD IS WHITE!

3. Krščen Matiček!
= BAPTIZED MATIČEK!

4. Da bi te koklja brcnila!
= I HOPE YOU GET KICKED BY A HEN!

5. Pismo!
= LETTER!

6. Pojdi se soliti!
= GO AND PUT SOME SALT ON YOURSELF!

7. Kruh salama!
= BREAD SAUSAGE!

8. Saprabort!
= SAPRABOLT! (THERE IS NO TRANSLATION FOR THIS ONE)

DO YOU FEEL SLOVENIA?

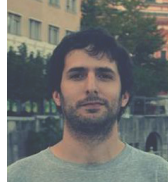

PREPARED: KATJA HUMAR

PHOTOS: KATJA HUMAR

Slovenia is getting every year more tourist, a lot of foreign people come here to travel, work and study. So we asked some foreign students about their impression of Slovenia.

LEANDRO ROSSANO SUKIĆ

student from Argentina
Ljubljana is very small, the whole Slovenia is small, but its culture is very big and interesting for foreign people. I really like all the different dialect you can find here, Slovenia is like the world in its own. I really like Trubarjeva ulica and all the bars and of course the girls.

IVA PITKOVA

Erasmus student from Czech Republic

People impressed me the most. Slovenian people are very kind, friendly and they are always speaking with me. Check and Slovenian language is similar, but I really like dvojnica (dual), it is romantic!

MUSTAFA OGUNCLU

Erasmus student from Turkey

I really like the wine. What is different from Turkey is, that Ljubljana is so small, you can get everywhere in a small amount of time.

MONIKA STRASZEWSKA

Erasmus student from Poland

Ljubljana is so lovely, I just fell in love with the city. It is so small, but people here are something new for me. They are very kind to erasmus people.

ZNANCI IN NEZNANCI

PRIPRAVIL: MATEVŽ POLAJNAR

Študentska leta imajo svoje prednosti in slabosti. Ena izmed večjih prednosti je neprestana pripravljenost na zabave, žurke, party-je, koncertna veseljačenja, čage in podobne dogodke. Zelo redko se na takšne prireditve študent odpravi sam. Ponavadi se predčasno zberejo skupinice prijateljev, ki v svojih najljubših kotičkih, zunanjih ali notranjih, pripravljajo svoje želodce na dolgo noč popivanja in žuranja s tako imenovanimi podlagami. Podobno kot pri kosilu ne gre brez juhe, se tudi pivska noč ne more začeti s čistim žganjem. Seveda v poštev pridejo raznorazne juice vodke in jäger cole, vendar se večeri ponavadi začenejo z domačimi dobrotami naše dobre prijateljice vinske trte ali pa s čudežem, narejenim iz ječmena in hmelja. Po opravljenem obredu se skupnica premakne proti svoji destinaciji.

Na tej točki večera se ponavadi začnejo težave. Nekdo bi namreč še ostal v svojem kotičku, nekdo drugi bi spotoma šel še po hrano, spet tretji pa na vsak način želi po hitrem postopku prispeti na kraj dogajanja. Na poti se zelo pogosto zgodi, da se od nekje pojavijo neki drugi znanci in se priključijo družbi, kar ponovno ni pogodu vsem. Seveda na rahlo nejevoljo vpliva tudi alkohol in kateri drugi dejavniki, vendar v prvih fazah večera to še ni tako očitno, saj se ponavadi nihče pretirano ne pritožuje nad izoblikovanim stanjem. Na sami zabavi pa je vse skupaj drugače. Družba se hitro razgubi, saj je znanec enostavno preveč in redki so večeri, ki jih preživiš z osebami, s katerimi si prišel.

Razumljivo se kmalu začne silovito sms-anje, saj prav vsak poizveduje, kaj se dogaja z ostalimi člani prvotne skupinice, medtem pa se srečuješ z novimi znanci, ki jih v majhni Ljubljani res ne zmanjka. Raznorazna izginotja so prava stalnica, saj v pijanem stanju hitro zaplavaš na stranpoča, spoznaš nove ljudi, morda celo nove prijatelje, ponovno pa si najden še le zjutraj, ko ob obvezni pijači obujaš spomine (in nespomine) prejšnjega večera. V primeru, da se skupnica ponovno najde še istega večera, pa sledi dolgo in široko razpredanje o dogodivščinah, ki so v temu primeru še sveže, in tradicionalni pohod do Stasta ali katerega drugega prijaznega dobavitelja mastnih dobrot. Zanimivo je dejstvo, da se kljub vsem težavam na koncu koncev (ponavadi) prav vsi znano zabavati na svojevrsten način. Kakorkoli že, tukaj je že novo študijsko leto, verjamem, da polno zgod in nezgod in kdo ve, morda boste na naslednji žurki naleteli na znanca ali neznanca, ki vam bo popolnoma spremenil življenje.

»NAGNUSEN« SPOL

PRIPRAVILA: NASTJA CINZIA HROBAT

Tale zapis bo za vse ženske in moške ne glede na starost. Vključene so izkušnje resničnih predstavnic ženskega spola.

Vsaka je najverjetneje že doživela tisti trenutek, ko »princ charming« na vajinem sprehodu pogleda za tekačico, ko ga zalotiš z golimi fotografijami kakšne zvezdnice, ko pusti odprt svoj FB račun in zavihke s profili tvojih ali svojih prijateljic. Kar naenkrat ni več tisti fant, za kakršnega si ga imela. Ti pa obsediš in se sprašuješ, kaj si naredila narobe, ali mu nisi več všeč, si morda dolgočasna? Kakšen je pravzaprav razlog, da moški gledajo za drugimi ženskami?

Res je, da obstaja primarna biološka razlaga; moški lahko oplodi več žensk hkrati, ženska pa lahko zanosi le z enim moškim naenkrat. (No, tukaj se mnenja krešejo, saj naj bi bilo tudi v ženski biološki naravi spolno občevanje s čim večjim številom partnerjev nasprotnega spola, da zagotovi oploditev.) A od pojava človeške vrste je minilo mnogo let in razvili smo se v inteligentna bitja, kot radi rečemo. Zato bi bilo prav, da se temu primerno obnašamo. »Takšni pač smo,« torej ne more biti izgovor, da postavimo hormone na pašo. Si predstavljate, kaj bi se zgodilo, če bi ženska na delovnem mestu svojemu PMS pustila prosto pot? In ker že dolgo moški več ne jemljejo pobude, da bi žensko povabili na zmenek, mislim, da tudi žvižganje in grabljenje za rit nista več na mestu (seveda, če ne gre za lastno dekle, v takšnem primeru zelo dobrodošlo). Tudi z bontonom se nismo rodili, smo se ga pa priučili. Tako kot vljudno primemo za nož in vilice, pa če smo še tako lačni, da bi na hrano kar planili, se morajo moški naučiti vljudno pogledati stran ali se raje nasmehnuti svojemu dekletu, pa čeprav se poleg njih vrti gola Jennifer Lawrence.

Tudi moški niso vsega krivi sami. Se kdaj pogledaš v ogledalo in primerjaš s tistim dekletom pred zvezo? Tista punca, ki je morda telovadila vsaj pol ure na dan, ki se je lepo oblekla, pa čeprav je skočila le do trgovine? Se spomniš tistega dekleta, ki je kdaj obula visoke pefe in se odpravila na divjo zabavo? Da bi lahko gradila zvezo, moraš vedno najprej graditi sebe. Kar je daleč od srca, je daleč od oči, zato se z njim pogovori o vsem, kar te tare. Fant, ki mu je za zvezo mar, te bo poslušal in morda se bo celo potrudil narediti manjše spremembe. Oba se morata zavedati, kaj v zvezo prineseš in kaj drug brez drugega izgubiš. Ljubezen ustvarja zveze, poželenje pa le poznanstva.

Vedno se je možno povzpeti do zvezd!

Pot do prve službe je velikokrat težka. Z delovnimi izkušnjami, neformalno mrežo, ki si jo na poti zgradiš in dobrim delom, je možno doseči vrh. Kar 60 % študentov, ki dela v času študija, se v podjetju, kjer opravlja delo, tudi zaposli.

www.studentski-servis.com

